

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

21. januar 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 25/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 25/02 Forenede sager C-626/15 og C-659/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. november 2018 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (sag C-626/15), — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (sag C-659/16) (Annulatio­nssøgsmål — afgørelse fra De Faste Repræsentan­ters Komité (Coreper) — afgørelse om godkendelse af forelæg­gelsen af et oplæg for et internationalt organ — antagelse til realitetsbehandling — anfægtelig retsakt — Den Europæiske Unions enekompetence, delte kompetence eller supplerende kompetence — Unionens optræden alene eller under medvirken fra medlemsstaterne ved Unionens side i et internationalt organ — bevarelse af havets biologiske ressourcer — fiskeri — miljøbeskyttelse — forskning — beskyttede havområder — traktaten om Antarktis — Konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis — Weddellhavet og Rosshavet) 2

2019/C 25/03 Sag C-648/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. november 2018 — Fortunata Silvia Fontana mod Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria — Italien) (Præjudiciel forelæg­gelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 273 — afgiftsansættelse — metode til fastsættelse af beskatningsgrundlaget ved ekstrapolation — ret til fradrag af moms — formodning — princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet — national lov, der anvender en formodet omsætning som grundlag for beregningen af moms) 3

2019/C 25/04	Sag C-664/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. november 2018 — Lucrețiu Hadrian Vădan mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Alba Iulia — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 167, 168, 178 og 273 — omfanget af fradragsretten — manglende fakturaer — anvendelse af en retsligt anordnet sagkyndig erklæring — bevisbyrden for fradragsretten — princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet)	4
2019/C 25/05	Sag C-29/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. november 2018 — Novartis Farma SpA mod Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA og Consiglio Superiore di Sanità (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio de Stato, Italien) [Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — artikel 3, nr. 1) — artikel 6 — direktiv 89/105/EØF — forordning (EF) nr. 726/2004 — artikel 3, 25 og 26 — ompakning af et lægemiddel med henblik på dets anvendelse til en behandling, der ikke er omfattet af dets markedsføringstilladelse (off-label-brug) — tilskud fra den nationale sygesikringsordning]	4
2019/C 25/06	Sag C-147/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. november 2018 — Sindicatul Familia Constanța og Ustina Cvas m.fl. mod Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Constanta — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 31 — direktiv 2003/88/EF — anvendelsesområde — undtagelse — artikel 1, stk. 3 — direktiv 89/391/EØF — artikel 2, stk. 2 — aktivitet som plejeforælder)	5
2019/C 25/07	Sag C-151/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2018 — Swedish Match AB mod Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Administrative Court — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — direktiv 2014/40/EU — artikel 1, litra c), og artikel 17 — forbud mod markedsføring af tobaksvarer, der indtages oralt — gyldighed)	6
2019/C 25/08	Sag C-245/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. november 2018 — Pedro Viejobueno Ibáñez og Emilia de la Vara González mod Consejería de Educación de Castilla-La Mancha (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — princippet om ikke-diskrimination — national lovgivning, der tillader, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter bringes til ophør, når begrundelsen for ansættelsen bortfalder — lærere, der er ansat for skoleåret — opsigelse af ansættelsesforholdet på datoen for undervisningens afslutning — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF)	7
2019/C 25/09	Sag C-295/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. november 2018 — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — anvendelsesområde — afgiftspligtige transaktioner — ydelse mod vederlag — sondring mellem afgiftsfritaget erstatning for tab og afgiftspligtig levering af ydelser mod betaling af en »erstatning«)	8
2019/C 25/10	Sag C-452/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. november 2018 — Zako SPRL mod Sanidel SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — artikel 1, stk. 2 — begrebet »handelsagent« — selvstændig mellemmand, som udøver sine aktiviteter fra agenturgiverens virksomhed — varetagelse af andre opgaver end dem, der er knyttet til formidling af salg eller køb af varer for agenturgiveren)	9

2019/C 25/11	Sag C-575/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. november 2018 — Sofina SA, Rebelco SA og Sidro SA mod Ministre de l'Action et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — kildeskatt af bruttobeløbet af indenlandsk udbytte, der udbetales til ikke-hjemmehørende selskaber — udskydelse af beskatning af udbytte udloddet til hjemmehørende selskab i et underskudsår — forskellig behandling — begrundelse — sammenlignelighed — afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne — effektiv skatteopkrævning — proportionalitet — forskelsbehandling)	10
2019/C 25/12	Sag C-619/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. november 2018 — Ministerio de Defensa mod Ana de Diego Porras (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — princippet om ikke-diskrimination — berettigelse — § 5 — foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold — godtgørelse i tilfælde af opsigelse af en tidsbegrænset kontrakt af en objektiv grund — ingen godtgørelse ved udløbet af en tidsbegrænset interimkontrakt (vikarkontrakt) . . .	10
2019/C 25/13	Sag C-625/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2018 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG mod Finanzamt Feldkirch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF og 63 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser og fri bevægelighed for kapital — kreditinstitutter — stabilitetsafgift og særligt bidrag til denne afgift fastsættes på grundlag af den ukonsoliderede balancesum for kreditinstitutter med hjemsted i Østrig — banktransaktioner med en grænseoverskridende karakter omfattet — udelukkelse af datterselskabers transaktioner i en anden medlemsstat — forskellig behandling — restriktion — berettigelse)	11
2019/C 25/14	Sag C-627/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. november 2018 — ZSE Energia a.s. mod RG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Dunajská Streda — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 861/2007 — europæisk småkravsprocedure — artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1 — anvendelsesområder — begrebet »parterne« — grænseoverskridende sager)	12
2019/C 25/15	Sag C-679/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2018 — Vlaams Gewest ved Vlaamse regering, repræsenteret ved Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, og Vlaams Gewest ved Vlaamse regering, repræsenteret ved Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, mod Johannes Huijbrechts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — restriktioner — skatte- og afgiftslovgivning — arveafgift — skovområder, der forvaltes på en bæredygtig måde — fritagelse — beskyttelse af skovarealet)	13
2019/C 25/16	Sag C-713/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. november 2018 — Ahmad Shah Ayubi mod Bezirkshauptmannschaft Linz-Land (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2011/95/EU — standarder for indholdet af international beskyttelse — flygtningestatus — artikel 29 — social bistand — forskellig behandling — flygtninge med en tidsbegrænset opholdstilladelse)	13
2019/C 25/17	Sag C-490/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 26. juli 2018 — SD mod Agrárminiszter	14
2019/C 25/18	Sag C-580/18 P: Appel iværksat den 18. september 2018 af Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-41/17 — Lotte Co. Ltd mod EUIPO	15
2019/C 25/19	Sag C-618/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di L'Aquila (Italien) den 1. oktober 2018 — Gabriele Di Girolamo mod Ministero della Giustizia	16

2019/C 25/20	Sag C-639/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Kiel (Tyskland) den 12. oktober 2018 — KH mod Sparkasse Südholstein	17
2019/C 25/21	Sag C-641/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Genova (Italien) den 12. oktober 2018 — LG m.fl. mod Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale	18
2019/C 25/22	Sag C-646/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Spanien) den 15. oktober 2018 — OD mod Ryanair D.A.C.	18
2019/C 25/23	Sag C-648/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 17. oktober 2018 — Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) mod Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA	19
2019/C 25/24	Sag C-658/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Bologna (Italien) den 22. oktober 2018 — UX mod Governo della Repubblica italiana	19
2019/C 25/25	Sag C-660/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 22. oktober 2018 — Sundair GmbH mod WV m.fl.	21
2019/C 25/26	Sag C-661/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 22. oktober 2018 — CTT — Correios de Portugal mod Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2019/C 25/27	Sag C-667/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 25. oktober 2018 — Orde van Vlaamse Balies og Ordre des barreaux francophones et germanophone mod Ministerraad	22
2019/C 25/28	Sag C-670/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italien) den 29. oktober 2018 — CO mod Comune di Gesturi	23
2019/C 25/29	Sag C-672/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 29. oktober 2018 — DN mod Ministre de l'Action et des Comptes publics	23
2019/C 25/30	Sag C-673/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 30. november 2018 — Santen SAS mod Generaldirektøren for Institut national de la propriété industrielle	24
2019/C 25/31	Sag C-677/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 5. november 2018 — Amoena Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 25/32	Sag C-678/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. november 2018 — Procureur-Generaal ved Hoge Raad der Nederlanden	26
2019/C 25/33	Sag C-679/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresní soud v Ostravě (Den Tjekkiske Republik) den 5. november 2018 — OPR-Finance s.r.o. mod GK	26
2019/C 25/34	Sag C-687/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 7. november 2018 — SY mod Associated Newspapers Ltd	27
2019/C 25/35	Sag C-688/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 6. november 2018 — straffesag mod TX og UW	28
2019/C 25/36	Sag C-689/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dioikitiko Protodikeio Patron (Grækenland) den 5. november 2018 — XT mod Elliniko Dimosio	28

2019/C 25/37	Sag C-703/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 12. november 2018 — Healthspan Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	29
2019/C 25/38	Sag C-704/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 12. november 2018 — straffesag mod LD, ME, NF, OG, PH og RI	30
Retten		
2019/C 25/39	Forenede sager T-202/10 RENV II og T-203/10 RENV II: Rettens dom af 15. november 2018 — Stichting Woonlinie m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — socialt boligbyggeri — støtteordning til fordel for sociale boligselskaber — eksisterende støtte — tilsagn fra medlemsstaten — beslutning, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — artikel 17 i forordning (EF) nr. 659/1999 — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — artikel 106, stk. 2, TEUF — definition af opgave med offentlig tjeneste)	31
2019/C 25/40	Sag T-207/10: Rettens dom af 15. november 2018 — Deutsche Telekom mod Kommissionen (Statsstøtte — skatteordning, der giver virksomheder med skattemæssigt hjemsted i Spanien mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder med skattemæssigt hjemsted i udlandet — beslutning, hvorved støtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet og anordnes delvist tilbagesøgt — bestemmelse, der giver mulighed for, at ordningen fortsat kan finde delvis anvendelse — påstand om at det fastslås, at det er ufornuddent at træffe afgørelse — fortsat søgsmålsinteressen — berettiget forventning — præcise forsikringer afgivet af Kommissionen — spørgsmålet, om forventningen er berettiget — den berettigede forventnings tidsmæssige anvendelsesområde)	32
2019/C 25/41	Sag T-219/10: Rettens dom af 15. november 2018 — World Duty Free Group mod Kommissionen (Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, der erklærer en støtten uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er omfattet af foranstaltningen — berettiget forventning*)	33
2019/C 25/42	Sag T-227/10: Rettens dom af 15. november 2018 — Banco Santander mod Kommissionen (Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — beslutning, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — statsstøttebegrebet — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er begunstiget af foranstaltningen — berettiget forventning)	34
2019/C 25/43	Sag T-239/11: Rettens dom af 15. november 2018 — Sigma Alimentos Exterior mod Kommissionen (Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — statsstøttebegrebet — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen)	34
2019/C 25/44	Sag T-399/11 RENV: Rettens dom af 15. november 2018 — Banco Santander og Santusa mod Kommissionen (Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er omfattet af foranstaltningen — berettiget forventning)	35

2019/C 25/45	Sag T-405/11: Rettens dom af 15. november 2018 — Axa Mediterranean mod Kommissionen (Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — statsstøttebegrebet — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er begunstiget af foranstaltningen — berettiget forventning) . . .	36
2019/C 25/46	Sag T-406/11: Rettens dom af 15. november 2018 — Prosegur Compañía de Seguridad mod Kommissionen (Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — Selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er omfattet af foranstaltningen — berettiget forventning)	37
2019/C 25/47	Sag T-487/14: Rettens dom af 15. november 2018 — CHEMK og KF mod Kommissionen (Dumping — import af ferrosilicium med oprindelse i Rusland — endelig antidumpingtold — udløbsundersøgelse — fastlæggelse af eksportprisen — enkelt økonomisk enhed — antidumpingtold afspejlet i videresalgspriserne i Unionen — anvendelse af en anden metode end den, der blev anvendt i forbindelse med en tidligere undersøgelse — fortsat eller fornyet dumping og skade — artikel 2, stk. 9, artikel 3 og artikel 11, stk. 9 og 10, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 9, artikel 3 og artikel 11, stk. 9 og 10, i forordning (EU) 2016/1036))	37
2019/C 25/48	Sag T-113/15: Rettens dom af 15. november 2018 — RFA International mod Kommissionen (Dumping — import af ferrosilicium med oprindelse i Rusland — afslag på anmodninger om tilbagebetaling af betalt antidumpingtold — fastlæggelse af normalværdien og eksportprisen — enkelt økonomisk enhed — afspejling af antidumpingtolden i videresalgspriserne inden for EU — anvendelse af en metode, der er forskellig fra den, der anvendtes ved en tidligere undersøgelse — artikel 2, stk. 9, og artikel 11, stk. 9 og 10, i forordning(EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 9, og artikel 11, stk. 9 og 10, i forordning (EU) 2016/1036) — artikel 18.3.1 i WTO's antidumpingaftale)	38
2019/C 25/49	Sag T-854/16: Rettens dom af 20. november 2018 — Barata mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2015 — certificeringsprocedure — udelukkelse fra den endelige liste over tjenestemænd med tilladelse til at følge uddannelsesprogrammet — vedtægtens artikel 45a — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ligebehandling — ret til forsvar)	39
2019/C 25/50	Sag T-546/17: Rettens dom af 15. november 2018 — Haufe-Lexware mod EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Leshare — det ældre internationale ordmærke LEXWARE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — lighed mellem tegnene)	39
2019/C 25/51	Sag T-790/17: Rettens dom af 20. november 2018 — St. Andrews Links mod EUIPO (ST ANDREWS) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket ST ANDREWS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — geografisk oprindelse — Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	40
2019/C 25/52	Sag T-791/17: Rettens dom af 20. november 2018 — St. Andrews Links mod EUIPO (ST ANDREWS) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket ST ANDREWS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — geografiske oprindelse — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	41

2019/C 25/53	Sag T-831/17: Rettens dom af 15. november 2018 — DRH Licensing & Managing mod EUIPO — Merck (Flexagil) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket Flexagil — reel brug af varemærket — artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a) i forordning (EU) 2017/1001 — form, der afviger ved elementer, der ikke forandrer særpræget)	41
2019/C 25/54	Sag T-36/18: Rettens dom af 20. november 2018 — Asahi Intecc mod EUIPO — Celesio (Celeson) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket Celeson — det ældre internationale varemærke CELESIO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	42
2019/C 25/55	Sag T-646/18: Sag anlagt den 26. oktober 2018 — Bonnafous mod Kommissionen	42
2019/C 25/56	Sag T-653/18: Sag anlagt den 31. oktober 2018 — Armani mod EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)	43
2019/C 25/57	Sag T-654/18: Sag anlagt den 31. oktober 2018 — Armani mod EUIPO — Asunción (le Sac 11)	44
2019/C 25/58	Sag T-655/18: Sag anlagt den 30. oktober 2018 — Aupicon m.fl. mod EEAS	45
2019/C 25/59	Sag T-658/18: Sag anlagt den 31. oktober 2018 — Hästens Sängar mod EUIPO (gengivelse af et mønster af kvadrater)	46
2019/C 25/60	Sag T-661/18: Sag anlagt den 7. november 2018 — Securitec mod Kommissionen	46
2019/C 25/61	Sag T-663/18: Sag anlagt den 9. november 2018 — Nissin Foods Holdings mod EUIPO — The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)	47
2019/C 25/62	Sag T-666/18: Sag anlagt den 6. november 2018 — 6Minutes Media mod EUIPO — ad pepper media International (ad pepper)	48
2019/C 25/63	Sag T-668/18: Sag anlagt den 6. november 2018 — 6Minutes Media mod EUIPO — ad pepper media International (ADPepper)	49
2019/C 25/64	Sag T-669/18: Sag anlagt den 13. november 2018 — Neoperl mod EUIPO (Gengivelse af fire fyldte huller i et regelmæssigt hulmønster)	50
2019/C 25/65	Sag T-672/18: Sag anlagt den 13. november 2018 — Pyke mod EUIPO — Paglieri (CLIOMAKEUP)	50
2019/C 25/66	Sag T-674/18: Sag anlagt den 14. november 2018 — Vattenfall Europe Nuclear Energy mod Kommissionen	51
2019/C 25/67	Sag T-675/18: Sag anlagt den 19. november 2018 — Trifolio-M m.fl. mod EFSA	52
2019/C 25/68	Sag T-678/18: Sag anlagt den 13. november 2018 — Società agricola Giusti Dal Col mod EUIPO — DMC (GIUSTI WINE)	53
2019/C 25/69	Sag T-679/18: Sag anlagt den 12. november 2018 — Showroom mod EUIPO — E-Gab (SHOWROOM)	53
2019/C 25/70	Sag T-680/18: Sag anlagt den 15. november 2018 — SLL Service mod EUIPO — Elfa International (LUMIN8)	54
2019/C 25/71	Sag T-681/18: Sag anlagt den 16. november 2018 — »Korporaciya »Masternet« mod EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)	55
2019/C 25/72	Sag T-682/18: Sag anlagt den 16. november 2018 — Twitter mod EUIPO — Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55

2019/C 25/73	Sag T-683/18: Sag anlagt den 20. november 2018 — Conte mod EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)	56
2019/C 25/74	Sag T-685/16: Sag anlagt den 16. november 2018 — Apple mod EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)	57
2019/C 25/75	Sag T-686/18: Sag anlagt den 19. november 2018 — LegalCareers mod EUIPO (LEGALCAREERS)	58
2019/C 25/76	Sag T-687/18: Sag anlagt den 20. november 2018 — Pilatus Bank mod ECB	59
2019/C 25/77	Sag T-688/18: Sag anlagt den 21. november 2018 — Exploitatiemaatschappij De Berghaaf mod EUIPO — Brigade Electronics Group (CORNEREYE)	59
2019/C 25/78	Sag T-689/18: Sag anlagt den 21. november 2018 — Executive Selling mod EUIPO (EXECUTIVE SELLING)	60
2019/C 25/79	Sag T-695/18: Sag anlagt den 26. november 2018 — Werner mod EUIPO — Merck (FLORAMED)	61
2019/C 25/80	Sag T-697/18: Sag anlagt den 26. november 2018 — Aldi mod EUIPO — Titlbach (ALTISPORT)	61
2019/C 25/81	Sag T-700/18: Sag anlagt den 26. november 2018 — Kalypso Media Group mod EUIPO — Wizards of the Coast (DUNGEONS)	62

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2019/C 25/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 16 af 14.1.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 4 af 7.1.2019

EUT C 455 af 17.12.2018

EUT C 445 af 10.12.2018

EUT C 436 af 3.12.2018

EUT C 427 af 26.11.2018

EUT C 408 af 12.11.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. november 2018 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (sag C-626/15), — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (sag C-659/16)

(Forenede sager C-626/15 og C-659/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — afgørelse fra De Faste Repræsentanters Komité (Coreper) — afgørelse om godkendelse af forelæggelsen af et oplæg for et internationalt organ — antagelse til realitetsbehandling — anfægtelig retsakt — Den Europæiske Unions enekompetence, delte kompetence eller supplerende kompetence — Unionens optræden alene eller under medvirken fra medlemsstaterne ved Unionens side i et internationalt organ — bevarelse af havets biologiske ressourcer — fiskeri — miljøbeskyttelse — forskning — beskyttede havområder — traktaten om Antarktis — Konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis — Weddellhavet og Rosshavet)

(2019/C 25/02)

Processprog: fransk

Parter

(Sag C-626/15)

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, E. Paasivirta og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro og M. Simm, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, J. Möller, K. Stranz og S. Eisenberg, som befuldmægtigede), Den Helleniske Republik (ved G. Karipsiadis og K. Boskovits, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved F. Fize, D. Colas, G. de Bergues og B. Fodda, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved M. Gijzen, M. Bulterman og M. Noort, som befuldmægtigede), Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo og L. Duarte, som befuldmægtigede), Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Zettergren og L. Swedenborg, som befuldmægtigede) samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Brodie, som befuldmægtiget, bistået af J. Holmes, QC)

(Sag C-659/16)

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, E. Paasivirta og C. Hermes, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro og M. Simm, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved J. Van Holm, C. Pochet og L. Van den Broeck, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, J. Möller og S. Eisenberg, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved D. Colas og B. Fodda, som befuldmægtigede), Storhertugdømmet Luxembourg (ved D. Holderer, som befuldmægtiget), Kongeriget Nederlandene (ved B. Koopman, M. Bulterman og M. Noort, som befuldmægtigede), Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo og L. Medeiros, som befuldmægtigede), Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev og L. Zettergren, som befuldmægtigede) samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Brodie og G. Brown, som befuldmægtigede, bistået af J. Holmes, QC, og barrister J. Gregory)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet.
- 3) Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016 og EUT C 38 du 6.2.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. november 2018 — Fortunata Silvia Fontana mod Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria — Italien)

(Sag C-648/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 273 — afgiftsansættelse — metode til fastsættelse af beskatningsgrundlaget ved ekstrapolation — ret til fradrag af moms — formodning — princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet — national lov, der anvender en formodet omsætning som grundlag for beregningen af moms)

(2019/C 25/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fortunata Silvia Fontana

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem samt princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der i tilfælde af betydelige forskelle mellem de angivne indtægter og de på grundlag af sektoranalyser forventede indtægter, giver en skatte- og afgiftsmyndighed mulighed for at anvende ekstrapolation baseret på sådanne sektoranalyser for at fastsætte størrelsen af en afgiftspligtig persons årlige omsætning og følgelig at foretage en berigtigelse af skatte- og afgiftsangivelsen, hvorved der pålægges betaling af et yderligere beløb i merværdiafgift (moms), forudsat at denne lovgivning og dens anvendelse under overholdelse af princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet samt retten til forsvar giver den afgiftspligtige person mulighed for at anfægte de resultater, der er opnået ved denne metode, på grundlag af samtlige de beviser for det modsatte, som denne råder over, og at udøve sin fradragsret i henhold til bestemmelserne i afsnit X i direktiv 2006/112, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. november 2018 — Lucrețiu Hadrian Vădan mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Alba Iulia — Rumænien)

(Sag C-664/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 167, 168, 178 og 273 — omfanget af fradragets retten — manglende fakturaer — anvendelse af en retsligt anordnet sagkyndig erklæring — bevisbyrden for fradragets retten — princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet)

(2019/C 25/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lucrețiu Hadrian Vădan

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, navnlig dets artikel 167, artikel 168, artikel 178, litra a), og artikel 179, samt princippet om merværdiafgiftens (moms) neutralitet og proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person, der under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke er i stand til at fremlægge beviser for det indgående momsbeløb, som den pågældende har betalt, ved at fremlægge fakturaer eller ethvert andet dokument, ikke kan indrømmes ret til momsfradrag alene på baggrund af et skøn, der fremgår af en sagkyndig erklæring, som en national ret har anordnet.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. november 2018 — Novartis Farma SpA mod Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA og Consiglio Superiore di Sanità (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio de Stato, Italien)

(Sag C-29/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — artikel 3, nr. 1) — artikel 6 — direktiv 89/105/EØF — forordning (EF) nr. 726/2004 — artikel 3, 25 og 26 — ompakning af et lægemiddel med henblik på dets anvendelse til en behandling, der ikke er omfattet af dets markedsføringstilladelse (off-label-brug) — tilskud fra den nationale sygesikringsordning]

(2019/C 25/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio de Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Novartis Farma SpA

Sagsøgte: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA og Consiglio Superiore di Sanità

Procesdeltagere: Ministero della Salute, Regione Veneto, Società Oftalmologica Italiana (SOI) — Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI) og Regione Emilia-Romagna

Konklusion

- 1) Artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/26/EF af 25. oktober 2012, skal fortolkes således, at Avastin, efter at det er blevet ompakket på de betingelser, der er fastsat i de i hovedsagen omhandlede nationale foranstaltninger, er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2012/26.
- 2) Artikel 6 i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2012/26, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for nationale foranstaltninger som de i hovedsagen omhandlede, der fastsætter betingelserne for, at Avastin kan ompakkes med henblik på dets anvendelse til behandling af øjensygdomme, som ikke er omfattet af dets markedsføringstilladelse.
- 3) Artikel 3, 25 og 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1027/2012 af 25. oktober 2012, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national foranstaltning som den, der fremgår af artikel 1, stk. 4a, i decreto-legge 21 ottobre 1996, n. 536, recante »Misure per il contenimento della spesa farmaceutica e la rideterminazione del tetto di spesa per l'anno 1996«, convertito dalla legge del 23 dicembre 1996, n. 648 (lovdekret nr. 536 af 21.10.1996 om »Foranstaltninger til kontrol med lægemiddeludgifter og omlægning af det maksimale udgiftsniveau for 1996«, ophøjet til lov nr. 648 af 23.12.1996), som ændret ved decreto-legge del 20 marzo 2014, n. 36, convertito dalla legge del 16 maggio 2014, n. 79 (lovdekret nr. 36 af 20.3.2014, ophøjet til lov nr. 79 af 16.5.2014), der bemyndiger Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (det italienske lægemiddelagentur (AIFA)) til at overvåge lægemidler som Avastin, hvis off-label-brug er berettiget til tilskud fra Servizio Sanitario Nazionale (den nationale sundhedstjeneste, Italien), og i givet fald træffe de nødvendige forholdsregler for at beskytte patienternes sikkerhed.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. november 2018 — Sindicatul Familia Constanța og Ustiniu Cvas m.fl. mod Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Constanta — Rumænien)

(Sag C-147/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 31 — direktiv 2003/88/EF — anvendelsesområde — undtagelse — artikel 1, stk. 3 — direktiv 89/391/EØF — artikel 2, stk. 2 — aktivitet som plejeforælder)

(2019/C 25/06)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanta

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sindicatul Familia Constanța og Ustinia Cvas m.fl.

Sagsøgt: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Konklusion

Artikel 1, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, sammenholdt med artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, skal fortolkes således, at den aktivitet som plejeforælder, der inden for rammerne af et ansættelsesforhold under en offentlig myndighed består i at modtage og integrere et barn i hjemmet og vedvarende sørge for dette barns harmoniske udvikling og opdragelse, ikke henhører under anvendelsesområdet for direktiv 2003/88.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2018 — Swedish Match AB mod Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Administrative Court — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-151/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — direktiv 2014/40/EU — artikel 1, litra c), og artikel 17 — forbud mod markedsføring af tobaksvarer, der indtages oralt — gyldighed)

(2019/C 25/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Swedish Match AB

Sagsøgt: Secretary of State for Health

procesdeltager: New Nicotine Alliance

Konklusion

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 1, litra c), og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. november 2018 — Pedro Viejobueno Ibáñez og Emilia de la Vara González mod Consejería de Educación de Castilla-La Mancha (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)

(Sag C-245/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — princippet om ikke-diskrimination — national lovgivning, der tillader, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter bringes til ophør, når begrundelsen for ansættelsen bortfalder — lærere, der er ansat for skoleåret — opsigelse af ansættelsesforholdet på datoen for undervisningens afslutning — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF)

(2019/C 25/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pedro Viejobueno Ibáñez og Emilia de la Vara González

Sagsøgt: Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Konklusion

- 1) § 4, nr. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999 og er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som tillader en arbejdsgiver på datoen for undervisningens afslutning at bringe et tidsbegrænset ansættelsesforhold til ophør for lærere, der er blevet ansat for et skoleår som midlertidigt ansatte tjenestemænd, med den begrundelse, at betingelserne om nødvendighed og uopsættelighed, som lå til grund for deres ansættelse, ikke længere er opfyldt på dette tidspunkt, selv om det tidsbegrænsede ansættelsesforhold for lærere, der har status som tjenestemænd, fortsætter.
- 2) Artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som tillader, at et tidsbegrænset ansættelsesforhold for lærere, der er blevet ansat som midlertidigt ansatte tjenestemænd for et skoleår, bringes til ophør på datoen for afslutningen af undervisningen, selv om dette fratager disse lærere den betalte sommerferie, der er knyttet til dette skoleår, forudsat at disse lærere modtager finansiel godtgørelse herfor.

⁽¹⁾ EUT C 382 af 13.11.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. november 2018 — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-295/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — anvendelsesområde — afgiftspligtige transaktioner — ydelse mod vederlag — sondring mellem afgiftsfritaget erstatning for tab og afgiftspligtig levering af ydelser mod betaling af en »erstatning«)

(2019/C 25/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det på forhånd bestemte beløb, som en økonomisk aktør opkræver i tilfælde af den pågældendes kundes førtidige ophævelse af en aftale om levering af tjenesteydelser, eller hvis førtidig ophævelse sker af en grund, der kan tilregnes denne kunde, hvilken aftale fastsætter en minimumsperiode for aftalen, hvorved det nævnte beløb svarer til det beløb, som aktøren ville have modtaget i resten af den nævnte periode, såfremt der ikke foreligger en sådan ophævelse, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge, skal betragtes som vederlag for en levering af ydelser, der foretages mod vederlag og som sådan er momspligtig.
- 2) Det er ikke afgørende for kvalifikationen af det på forhånd bestemte beløb i aftalen om levering af tjenesteydelser, som kunden skylder i tilfælde af dennes førtidige ophævelse, at formålet med det faste beløb er at afskrække kunden fra ikke at opfylde minimumsperioden for aftalen og erstatte de tab, som aktøren lider i tilfælde af manglende overholdelse af denne periode, at det af en formidler modtagne vederlag for indgåelsen af kontrakter, der fastsætter en minimumsperiode for aftalen, er højere end det vederlag, som er fastsat i forbindelse med aftaler, der ikke fastsætter en sådan periode, og at det nævnte beløb i henhold til national ret kan kvalificeres som en bod.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. november 2018 — Zako SPRL mod Sanidel SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Liège — Belgien)

(Sag C-452/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — artikel 1, stk. 2 — begrebet »handelsagent« — selvstændig mellemand, som udøver sine aktiviteter fra agenturgiverens virksomhed — varetagelse af andre opgaver end dem, der er knyttet til formidling af salg eller køb af varer for agenturgiveren)

(2019/C 25/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de commerce de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zako SPRL

Sagsøgt: Sanidel SA

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter skal fortolkes således, at den omstændighed, at en person, der vedvarende er antaget til at formidle salg eller køb af varer for en anden person eller til at formidle og afslutte sådanne forretninger i denne anden persons navn og for dennes regning, udøver sin virksomhed fra sidstnævntes forretningssted, ikke er til hinder for, at personen kan anses for en »handelsagent« i nævnte bestemmelses forstand, forudsat at denne omstændighed ikke forhindrer personen i at udøve sin virksomhed selvstændigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 86/653 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en person ikke blot udøver virksomhed bestående i at formidle salg eller køb af varer for en anden person eller i at formidle og afslutte sådanne forretninger i denne anden persons navn og for dennes regning, men ligeledes for denne anden person udøver virksomhed af anden art, uden at den sidstnævnte virksomhed er sekundær i forhold til den førstnævnte, ikke er til hinder for, at personen kan anses for en »handelsagent« i nævnte bestemmelses forstand, forudsat at denne omstændighed ikke forhindrer den pågældende i at udøve den førstnævnte virksomhed selvstændigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. november 2018 — Sofina SA, Rebelco SA og Sidro SA mod
Ministre de l'Action et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil
d'État — Frankrig)**

(Sag C-575/17) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — kildeskat af bruttobeløbet af indenlandsk udbytte,
der udbetales til ikke-hjemmehørende selskaber — udskydelse af beskatning af udbytte udloddet til
hjemmehørende selskab i et underskudsår — forskellig behandling — begrundelse —
sammenlignelighed — afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne —
effektiv skatteopkrævning — proportionalitet — forskelsbehandling)*

(2019/C 25/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sofina SA, Rebelco SA og Sidro SA

Sagsøgt: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Konklusion

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter udbytte, der udloddes af et hjemmehørende selskab, pålægges kildeskat, når det modtages af et ikke-hjemmehørende selskab, mens beskatningen af udbytte, der modtages af et hjemmehørende selskab, efter de almindelige selskabsskatteregler kun sker ved udgangen af det regnskabsår, hvor det er modtaget, såfremt dette sidstnævnte selskab har opnået overskud i dette regnskabsår, idet en sådan beskatning i givet fald aldrig finder sted, hvis nævnte selskab indstiller sin virksomhed uden at have opnået overskud efter modtagelsen af dette udbytte.

⁽¹⁾ EUT C 437 af 18.12.2017.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. november 2018 — Ministerio de Defensa mod Ana de Diego
Porrás (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)**

(Sag C-619/17) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende
tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — princippet om ikke-
diskrimination — berettigelse — § 5 — foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug hidrørende
fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller
ansættelsesforhold — godtgørelse i tilfælde af opsigelse af en tidsbegrænset kontrakt af en objektiv
grund — ingen godtgørelse ved udløbet af en tidsbegrænset interinidad-kontrakt (vikarkontrakt))*

(2019/C 25/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministerio de Defensa

Sagsøgt: Ana de Diego Porras

Konklusion

- 1) § 4, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som ikke fastsætter udbetaling af en godtgørelse til arbejdstagere, der er ansat i tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som er indgået for at erstatte en arbejdstager, som har ret til at bevare sin stilling, såsom den i hovedsagen omhandlede vikarkontrakt, ved udløbet af den periode, for hvilken disse kontrakter er blevet indgået, selv om fastansatte tildeles en godtgørelse i tilfælde af, at deres ansættelseskontrakt opsiges af en objektiv grund.
- 2) § 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indeholdt i bilaget til direktiv 1999/70, skal fortolkes således, at det påhviler den nationale ret i overensstemmelse med alle de regler i national ret, der finder anvendelse, at vurdere, om en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der skal udbetales en godtgørelse til arbejdstagere, der er ansat i visse typer af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ved udløbet af den periode, for hvilken disse kontrakter er blevet indgået, udgør en passende foranstaltning for at forhindre og i givet fald sanktionere misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold eller en tilsvarende retsregel som omhandlet i denne bestemmelse.
- 3) Såfremt den nationale domstol fastslår, at en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der skal udbetales en godtgørelse til arbejdstagere, der er ansat i visse typer af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ved udløbet af den periode, for hvilken disse kontrakter er blevet indgået, udgør en passende foranstaltning for at forhindre og i givet fald sanktionere misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold eller en tilsvarende retsregel som omhandlet i § 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indeholdt i bilaget til direktiv 1999/70, skal denne bestemmelse fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter udløbet af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter henhørende under visse kategorier giver anledning til udbetaling af en sådan godtgørelse til arbejdstagere, som er ansat i henhold til disse kontrakter, mens udløbet af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter henhørende under andre kategorier ikke medfører, at arbejdstagere, som er ansat i henhold til disse sidstnævnte kontrakter, ydes nogen godtgørelse, medmindre der i den nationale retsorden ikke findes nogen anden effektiv foranstaltning med henblik på at forhindre og sanktionere et sådant misbrug over for de sidstnævnte arbejdstagere, hvilket det tilkommer den nationale domstol at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2018 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG mod Finanzamt Feldkirch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-625/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF og 63 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser og fri bevægelighed for kapital — kreditinstitutter — stabilitetsafgift og særligt bidrag til denne afgift fastsættes på grundlag af den ukonsoliderede balancesum for kreditinstitutter med hjemsted i Østrig — banktransaktioner med en grænseoverskridende karakter omfattet — udelukkelse af datterselskabers transaktioner i en anden medlemsstat — forskellig behandling — restriktion — berettigelse)

(2019/C 25/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Sagsøgt: Finanzamt Feldkirch

Konklusion

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, for så vidt som den pålægger kreditinstitutter med hjemsted i Østrig, der som det i hovedsagen omhandlede kreditinstitut leverer tjenesteydelser til dets kunder med bopæl i andre medlemsstater, uden at benytte de faste driftsteder, der er etableret i disse medlemsstater, at betale en afgift fastsat på grundlag af »den gennemsnitlige ukonsoliderede balancesum«, som omfatter de banktransaktioner, der foretages direkte af disse institutter med statsborgere i andre medlemsstater, når den udelukker de samme transaktioner foretaget af filialer af kreditinstitutter med hjemsted i Østrig, selv om disse filialer har hjemsted i andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. november 2018 — ZSE Energia a.s. mod RG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Dunajská Streda — Slovakiet)

(Sag C-627/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 861/2007 — europæisk småkravsprocedure — artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1 — anvendelsesområder — begrebet »parterne« — grænseoverskridende sager)

(2019/C 25/14)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Dunajská Streda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZSE Energia a.s.

Sagsøgt: RG

Procesdeltager: ZSE Energia CZ, s. r. o.

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013, skal fortolkes således, at begrebet »parterne« udelukkende omhandler sagsøgeren og sagsøgte i hovedsagen.
- 2) Artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 861/2007, som ændret ved forordning nr. 517/2013, skal fortolkes således, at en sag som den i hovedsagen omhandlede, hvori sagsøgeren og sagsøgte har bopæl eller sædvanligt opholdssted i samme medlemsstat som den, hvor den ret, der behandler sagen, er beliggende, ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 5.2.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2018 — Vlaams Gewest ved Vlaamse regering, repræsenteret ved Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, og Vlaams Gewest ved Vlaamse regering, repræsenteret ved Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, mod Johannes Huijbrechts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-679/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — restriktioner — skatte- og afgiftslovgivning — arveafgift — skovområder, der forvaltes på en bæredygtig måde — fritagelse — beskyttelse af skovarealet)

(2019/C 25/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vlaams Gewest ved Vlaamse regering, repræsenteret ved Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, og Vlaams Gewest ved Vlaamse regering, repræsenteret ved Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Sagsøgt: Johannes Huijbrechts

Konklusion

Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, der indrømmer en skattefordel for skovområder erhvervet ved arv, såfremt disse skovområder er genstand for bæredygtig forvaltning som fastlagt i national ret, men begrænser denne fordel til skovområder, der er beliggende på denne medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. november 2018 — Ahmad Shah Ayubi mod Bezirkshauptmannschaft Linz-Land (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Østrig)

(Sag C-713/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2011/95/EU — standarder for indholdet af international beskyttelse — flygtningestatus — artikel 29 — social bistand — forskellig behandling — flygtninge med en tidsbegrænset opholdstilladelse)

(2019/C 25/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ahmad Shah Ayubi

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Konklusion

- 1) Artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter flygtninge med en tidsbegrænset opholdstilladelse i en medlemsstat tildeles sociale bistandsydelse, der er lavere end dem, som tildeles denne medlemsstats statsborgere og de flygtninge, der har en permanent opholdstilladelse i den nævnte medlemsstat.
- 2) En flygtning kan for de nationale domstole gøre gældende, at en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede er i strid med artikel 29, stk. 1, i direktiv 2011/95, således at den begrænsning af den pågældendes rettigheder, som lovgivningen indebærer, ikke anvendes.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 9.4.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 26. juli 2018 — SD mod Agrárminiszter

(Sag C-490/18)

(2019/C 25/17)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SD

Sagsøgt: Agrárminiszter

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den »pålidelige metode«, som er nævnt i artikel 2 i delegeret forordning (EU) 2015/1366 ⁽¹⁾, og som anvendes til hvert år mellem den 1. september og den 31. december på fastsætte [antallet af] bistader, fortolkes således, at det er støtteansøgeren, der skal oplyse om antallet af honningbifamilier, og, såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, er dette da en pålidelig metode?
- 2) Hvis antallet af bistader i overensstemmelse med artikel 55 i forordning nr. 1308/2013 skal fastsættes hvert år mellem den 1. september og den 31. december på grundlag af biernes biologiske karakteristika — hvilket antal ligger til grund for støtten til biavlsektoren — skal [nævnte bestemmelse] da fortolkes således, at medlemsstaterne kan fravige denne regel?
- 3) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, kan den nationale lovgivning da bestemme, at det krævede antal honningbifamilier skal fastsættes i januar med tilbagevirkende kraft?
- 4) Skal den omstændighed, at [EU-midlerne] skal tildeles til biavlsprogrammerne for 2017-2019 på grundlag af det antal bistader, som medlemsstaterne oplyste i 2013 i deres biavlsprogrammer for 2014-2016, fortolkes således, at det også er muligt at fastsætte det antal bistader, der kræves for at få tildelt støtte efter den periode, der udløb den 31. december 2016, og som ligger til grund for fordelingen af støtten for perioden 2017, på en anden måde?

- 5) Skal den nævnte EU-forordning fortolkes således, at den tillader, at der vedtages en national retsregel, der opstiller en betingelse for udbetaling af de minimis-støtte, der ikke er forenelig [med nævnte forordning]? Skal den i EU-retten omhandlede støtte være egnet, også i praksis, til at støtte biavlslsdrift?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1366 af 11.5.2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår støtte til biavlsls sektoren (EUT 2015, L 211, s. 3).

Appel iværksat den 18. september 2018 af Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-41/17 — Lotte Co. Ltd mod EUIPO

(Sag C-580/18 P)

(2019/C 25/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (ved Rechtsanwältin Dr. A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin C. Elkemann og Rechtsanwalt Dr. A. Lambrecht)

De andre parter i appelsagen: Lotte Co. Ltd og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. juli 2018 (sag T-41/17) ophæves, og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes i sagen til prøvelse af afgørelse truffet den 28. oktober 2016 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) (sag R-0250/2016-5).
- Subsidiært ophæves den appellerede dom fra Retten, og sagen hjemsendes til Retten.
- Sagsøgeren i første instans (Lotte Co. Ltd.) tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort følgende anbringender gældende:

1. Retten har retligt fejlagtigt gjort brug af sin omgørelsesbeføjelse i henhold til artikel 65, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, selv om appellkammeret endnu ikke på tilstrækkelig måde har taget stilling til de faktiske omstændigheder vedrørende spørgsmålet om brugens hyppighed og tidsmæssige bestandighed. Dette skader appellantens interesser, fordi Rettens konstateringer var for lidt indgående og tog ikke hensyn til relevante bevismidler. Hvis appellkammeret allerede havde foretaget sådanne konstateringer, ville appellanten kunne have anfægtet disse ved et søgsmål for Retten.
2. Retten har ved bedømmelsen af den »reelle brug« i henhold til artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 på afgørende måde taget udgangspunkt i, at de omsætningstal, der fremgår af regningerne, i forhold til de omsætningstal, der følger af de indleverede erklæringer på tro og love, er for små. Retten måtte dog højst have taget hensyn til den objektive produktions- og omsætningskapacitet, der er normal inden for branchen. Den enkelte virksomheds aktuelle subjektive forhold må ikke spille nogen rolle for omfanget af brugen. Derudover skal brug af et varemærke også klassificeres som reel, selv når den størrelsmæssigt set er ubetydelig; der findes ingen absolutte undergrænser. Der skal ikke foretages en bedømmelse af forretningsstrategien og de omhandlede varers kommercielle successer. Det eneste afgørende er, at der ikke foreligger en rent symbolsk brug.
3. Retten har også fortolket elementet »reel brug« i henhold til artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 retligt fejlagtigt, for så vidt som den generelt har taget udgangspunkt i det samlede markeds størrelse uden at tage hensyn til den objektive produktions- og afsætningskapacitet, der er normal inden for branchen, og virksomhedernes diversificeringsgrad på det tilsvarende marked.

4. Retten har fordrejet oplysningerne om de faktiske omstændigheder vedrørende reel brug af det ældre varemærke, idet den har set bort fra afgørende oplysninger i erklæringen på tro og love navnlig vedrørende brugens tidsmæssige bestandighed.
5. Det forhold, at Retten med henblik på bedømmelsen af spørgsmålet om retsbevarende brug på afgørende måde har taget udgangspunkt i appellansens licenstagere subjektive forhold, og navnlig på afgørende måde har taget hensyn til forretningsaktivitetens omfang og licenstagere produktions- og afsætningskapacitet, udgør en tilsidesættelse af det almindelige princip om ligebehandling.
6. Der ligger også en tilsidesættelse af det almindelige princip om ligebehandling deri, at Retten er afvejet fra Rettens og Domstolens tidligere afgørelser, hvori Retten henholdsvis Domstolen fastslog, at der forelå reel brug i tilsvarende situationer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT 2009, L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di L'Aquila (Italien) den 1. oktober 2018 — Gabriele Di Girolamo mod Ministero della Giustizia

(Sag C-618/18)

(2019/C 25/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di L'Aquila

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gabriele Di Girolamo

Sagsøgt: Ministero della Giustizia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de generelle principper i den gældende EU-lovgivning om EU-rettens forrang, retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse, retten til en uafhængig domstol og mere generelt til en retfærdig rettergang, som sikres ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i lyset af Domstolens praksis om den italienske stats ansvar for åbenbar tilsidesættelse af fællesskabslovgivningen begået af en ret i sidste instans, og navnlig i dom [af 30.9.2003, C-224/01, Köbler, EU:C:2003:513, af 13.6.2006, C-173/03, Traghetti del Mediterraneo, EU:C:2006:391, og af 24.11.2011, C-379/10, Kommissionen mod Italien, EU:C:2011:775], fortolkes således, at de nævnte bestemmelser og den anførte praksis fra Domstolen er til hinder for, at en medlemsstat for at begunstige sig selv og de egne offentlige myndigheder, såsom i den foreliggende situation, anvender bestemmelser — som dem, der er blevet indført ved lov nr. 18/2015 med den erklærede hensigt om at gennemføre Domstolens nævnte afgørelser, men med det væsentlige formål om at udhule deres virkninger og styre de nationale retter — der i medfør af den nye affattelse af artikel 2, stk. 3 og 3a, i lov nr. 117 af 13. april 1988 om dommeres civile ansvar indfører et begreb om ansvar i tilfælde af forsæt eller grov uagtsomhed »som følge af åbenbar tilsidesættelse af loven og EU-retten«? De omhandlede nationale bestemmelser stiller nemlig den nationale ret, som i den foreliggende situation over for valget — der uanset hvorledes det udøves bevirker, at retten pådrages civilt eller disciplinært ansvar over for staten i de sager, hvor den offentlige forvaltning er part — mellem at tilsidesætte den nationale lovgivning ved at se bort fra den, og i stedet anvende EU-retten som fortolket af Domstolen, eller at tilsidesætte EU-retten ved at anvende nationale bestemmelser, der hindrer sikring af effektiv beskyttelse og er i strid med artikel 1, stk. 3, og artikel 7 i direktiv 2003/88, med §§ 2 og 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er gennemført ved direktiv 1999/70, og med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fortolket i Domstolens praksis, og navnlig i dom af [af 1.3.2012, C-393/10, O'Brien, EU:C:2012:110, og af 29.11.2017, C-214/16, King, EU:C:2017:914]?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og under hensyntagen til standpunktet fra Corte costituzionale (forfatningsdomstolen) [i dom] nr. 269/2017 af 14. december 2017 på baggrund af [Domstolens dom af 5.12.2017], C-42/17, M.A.S. og M.B., EU:C:2017:936] samt i lyset af artikel 31, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 267 TEUF og artikel 4 TEU, kan den afgørelse, som Domstolen måtte træffe i den foreliggende præjudicielle forelæggelse, hvorved det fastslås, at artikel 2, stk. 3 og 3a, i lov nr. 117 af 13. april 1988 er i strid med EU-retten, i en hovedsag, hvor sagsøgte er en statslig myndighed, da sidestilles med en EU-retlig forskrift med direkte virkning, som kan anvendes umiddelbart, således at de nationale retter kan se bort fra de omhandlede uforenelige nationale bestemmelser?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan en ordinær dommer da anses for at være en fastansat person, der kan sidestilles med en »fredsdommer«, som er en person med tidsbegrænset ansættelse, forudsat at den sidstnævnte har samme anciennitet i tjenesten som den ordinære dommer, med henblik på anvendelsen af § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er gennemført ved direktiv 1999/70⁽¹⁾, hvis de udøver samme retlige funktioner, men udvælgelsesprocedurerne adskiller sig mellem ordinære dommere (udvælgelse på grundlag af kvalifikationsbeviser og udvælgelsesprøve, fastansættelse og væsentlig uafsættelighed, undtagen i de lidet hyppige tilfælde af meget alvorlig tilsidesættelse af de erhvervsmæssige forpligtelser) og fredsdommere (udvælgelse på grundlag af kvalifikationsbeviser, tidsbegrænset kontrakt, som skønsmæssigt kan forlænges på grundlag af det positive udfald af den periodiske faglige vurdering fra Consiglio superiore della magistratura (det øverste råd for retsvæsenet) og umiddelbar afsættelighed i tilfælde af negativt udfald af vurderingen af den honorære dommers erhverv)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Kiel (Tyskland) den 12. oktober 2018 —
KH mod Sparkasse Südholstein**

(Sag C-639/18)

(2019/C 25/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Kiel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KH

Sagsøgt: Sparkasse Südholstein

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indgås der som omhandlet i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/65/EF⁽¹⁾ en aftale »under anvendelse af et system til fjernsalg eller fjernlevering af tjenesteydelser drevet af leverandøren«, hvormed en eksisterende låneaftale ændres udelukkende for så vidt angår den aftalte forrentnings størrelse [org. s. 2] (tillægsaftale om forrentning), når en filialbank kun indgår låneaftaler om finansiering af fast ejendom med sikkerhed i ejendommen i sine forretningslokaler, men i de løbende forretningsrelationer til dels også indgår aftaler om ændringer af allerede indgåede låneaftaler udelukkende under anvendelse af fjernkommunikationsmidler?
- 2) Foreligger der en »aftale om finansielle tjenesteydelser« som omhandlet i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/65/EF, når en eksisterende låneaftale udelukkende ændres for så vidt angår den aftalte forrentning (tillægsaftale om forrentning), uden at lånets løbetid forlænges eller dets størrelse ændres?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23.9.2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT 2002, L 271, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Genova (Italien) den 12. oktober 2018 — LG m.fl. mod Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Sag C-641/18)

(2019/C 25/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Genova

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: LG m.fl.

Sagsøgte: Rina SpA og Ente Registro Italiano Navale

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, [stk.] 1, og artikel 2, [stk.] 1, i forordning (EF) nr. 44/2001⁽¹⁾ af [22.] december 2000 — herunder i lyset af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, EMRK's artikel 6, stk. 1, samt 16. betragtning til direktiv 2009/15/EF⁽²⁾ — fortolkes således, at de udelukker, at retten i en medlemsstat inden for rammerne af en erstatningssag som følge af dødsfald og personlige skader i forbindelse med forlis af en passagerfærge, hvorunder der er nedlagt påstand om ifald af ansvar for culpøs adfærd, kan erklære at mangle kompetence, henset til den retlige immunitet, som anerkendes enheder og private juridiske personer med hjemsted i den pågældende medlemsstat, der udfører klassifikations- og/eller certificeringsaktiviteter, når disse aktiviteter udføres på vegne af et tredjeland?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF af 23.4.2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (EUT 2009, L 131, s. 47).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Spanien) den 15. oktober 2018 — OD mod Ryanair D.A.C.

(Sag C-646/18)

(2019/C 25/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil de Gerona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OD

Sagsøgt: Ryanair D.A.C.

Præjudicielle spørgsmål

1) Kræver reglen om stiltiende værnetingsaftale i artikel 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ en objektiv sammenhæng mellem det omtvistede retsforhold eller sagsøgerens bopæl og den ret, hvorved søgsmålet anlægges?

- 2) Kræver reglen om stiltiende værnetingsaftale i artikel 26, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012 i alle henseender en selvstændig og ensartet fortolkning i alle medlemsstater? Kan den i givet fald ikke gøres betinget af de begrænsninger, der fastsættes i medlemsstaternes regler om retternes nationale kompetence, således som det f.eks. er tilfældet med den manglende gyldighed i de sager, der som følge af deres begrænsede økonomiske størrelse skal afgøres efter bestemmelserne for den forenkede procedure i henhold til den spanske lov om civil retspleje?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 17. oktober 2018 — Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) mod Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

(Sag C-648/18)

(2019/C 25/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Sagsøgt: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 35 TEUF til hinder for en fortolkning af artikel 23, stk. 1, og af artikel 28, litra c), i Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, hvorefter Rumæniens elektricitetsproducenter har pligt til at handle med hele den producerede elektricitetsmængde udelukkende på et rumænsk, centraliseret konkurrencepræget marked henset til, at der er mulighed for at eksportere elektriciteten, men ikke direkte og kun gennem et tradingsselskab?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Bologna (Italien) den 22. oktober 2018 — UX mod Governo della Repubblica italiana

(Sag C-658/18)

(2019/C 25/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Bologna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UX

Sagsøgt: Governo della Repubblica italiana

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en giudice di pace (fredsdommer), såsom den forelæggende ret, omfattet af begrebet ordinær europæisk retsinstans, der har kompetence til at indgive en præjudiciel forelæggelse som omhandlet i artikel 267 TEUF, selv om han eller hun i national ret som følge af sin jobusikkerhed — i strid med garantien for de ordinære europæiske retsinstansers uafhængighed og upartiskhed som anført af Domstolen i dom Wilson (EU:C:2006:587, præmis 47-53), Associação Sindical dos Juizes Portugueses (EU:C:2018:117, præmis 32 og 41-45), og Minister for Justice and Equality (EU:C:2018:586, præmis 50-54) — ikke er indrømmet arbejdsvilkår, der svarer til de vilkår, der er indrømmet fagdommere, uagtet at fredsdommeren udøver de samme retlige funktioner og er inkluderet i den nationale retsorden?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges, om den sagsøgende fredsdommers tjenstlige virksomhed er omfattet af begrebet »en person med tidsbegrænset ansættelse« i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 7 i direktiv 2003/88⁽¹⁾, sammenholdt med § 2 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er gennemført ved direktiv 1999/70⁽²⁾, og med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fortolket ved Doms dom i domme O'Brien (EU:C:2012:110) og King (EU:C:2017:914), og i bekræftende fald, om en magistrati ordinari eller professionali (ordinær dommer eller en fagdommer) kan anses for at være en fastansat person, der kan sidestilles med en »fredsdommer«, som er en person med tidsbegrænset ansættelse, med henblik på anvendelsen af de samme arbejdsvilkår som omhandlet i § 4 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev gennemført ved direktiv 1999/70?
- 3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, spørges, om artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 267 TEUF, i lyset af Domstolens praksis om den italienske stats ansvar for åbenbar tilsidesættelse af fællesskabslovgivningen begået af retter i sidste instans, jf. dom Köbler (EU:C:2003:513), Traghetti del Mediterraneo (EU:C:2006:391) og Kommissionen mod Italien (EU:C:2011:775), er til hinder for en bestemmelse som artikel 2, stk. 3 og 3a, i legge 13 aprile 1988 n. 117 sulla responsabilità civile dei magistrati (lov nr. 117 af 13.4.1988 om dommeres civile ansvar), som foreskriver dommerens ansvar i tilfælde af forsæt eller grov uagtsomhed ved en »åbenbar tilsidesættelse af loven og EU-retten«, og som i situationer som det foreliggende tilfælde stiller den nationale ret over for et valg — der uanset, hvorledes det udøves, bevirker, at der pådrages civilt eller disciplinært ansvar over for staten i de sager, hvor den offentlige forvaltning er part, navnlig i sager, hvor dommeren er en deltidsansat fredsdommer uden effektiv retlig, økonomisk eller social beskyttelse — mellem at tilsidesætte den nationale lovgivning ved at se bort fra den, og i stedet anvende EU-retten som fortolket af Domstolen, eller at tilsidesætte EU-retten ved at anvende nationale bestemmelser, der hindrer sikring af effektiv beskyttelse, og som er i strid med artikel 1, stk. 3, og artikel 7 i direktiv 2003/88, med § 2 og 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er gennemført ved direktiv 1999/70, og med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
- 4) Udgør Europa-Kommissionens adfærd — for så vidt som den nægter at iværksætte en traktatbrudsprocedure og anlægge et traktatbrudssøgsmål for [Domstolen] med påstand om, at en stat har tilsidesat EU-retten — en kvalificeret tilsidesættelse som omhandlet i EU-traktatens artikel 2, artikel 4, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, artikel 9, artikel 10, stk. 1, og artikel 17, artikel 1, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der kan danne grundlag for et erstatningssøgsmål med påstand om Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold som omhandlet i artikel 340, stk. 2, TEUF, når der som i det foreliggende tilfælde består følgende situation:
  - ved meddelelse DG EMPL/B2/DA-MAT/sk (2016), som de italienske myndigheder modtog den 10. juni 2016, afsluttede Kommissionen i juni 2016 sag EU Pilot 7779/15/EMPL med en kritik af medlemsstaten og med varsling om en nært forestående indledning af en traktatbrudsprocedure, idet den fastslog, at de nationale bestemmelser om de tjenester, der leveres af magistrati onorari (honorære dommere), var uforenelig med EU-retten for så vidt angår misbrug i form af flere på hinanden følgende forlængelser af tidsbegrænsede aftaler, forskelsbehandling med hensyn til løn i forhold til magistrati ordinari o professionali (ordinære dommere og fagdommere), samt ferier og barselsorlov, hvilken traktatbrudsprocedure endnu ikke er blevet iværksat;
  - ved meddelelse C(2016) 8600 final af 21. december 2016 præciserede Kommissionen, at den fortsat havde skønsbeføjelser til at bestemme, om og hvornår den i givet fald ville iværksætte en traktatbrudsprocedure eller indbringe sagen for Domstolen, og det af Domstolens praksis følger, at borgerne ikke kan vinde sager anlagt til prøvelse af Kommissionens undladelse af at iværksætte en traktatbrudsprocedure?

- 5) Uanset besvarelsen af de fire ovenstående spørgsmål ønskes det oplyst, om artikel 268 TEUF, 274 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF i lyset af EU-traktatens artikel 2, artikel 4, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, artikel 9, artikel 10, stk. 1, og artikel 17, stk. 1, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, kan fortolkes således, at et erstatningssøgsmaal med påstand om ansvar uden for kontraktforhold over for Unionen ikke kan undrages de nationale domstoles kompetence i en sag som det foreliggende tilfælde, hvor den manglende gennemførelse i national ret af EU-retten, hvorved retsinstansernes uafhængighed og upartiskhed sikres, hævdes at være medvirkende årsag til Kommissionens kvalificerede tilsidesættelse af de opgaver og forpligtelser, der følger af dens rolle som traktaternes vogter, og til Kommissionens skøn med hensyn til beslutningen, om og hvornår den vil iværksætte en traktatbrudsprocedure og anlægge søgsmaal for Domstolen, og det af Domstolens praksis følger, at borgerne ikke kan vinde sager anlagt til prøvelse af Kommissionens undladelse af at iværksætte en traktatbrudsprocedure, hvorved Domstolens enekompetence til at fastslå Unionens ansvar uden for kontraktforhold således fratages sin effektive virkning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 22. oktober 2018 — Sundair GmbH mod WV m.fl.

(Sag C-660/18)

(2019/C 25/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sundair GmbH

Sagsøgte: WV, XU og YT, repræsenteret ved XU og ZS

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 5, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾ fortolkes således, at berørte luftfartspassagerer også har krav på kompensation på grund af aflysning af en flyafgang, når det transporterende luftfartsselskab ikke har en gyldig licens som omhandlet i artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 261/2004, den manglende gyldige licens i det mindste er medvirkende årsag til aflysningen, og luftfartspassagererne på reservationstidspunktet ikke havde kendskab til den manglende licens?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 22. oktober 2018 — CTT — Correios de Portugal mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-661/18)

(2019/C 25/26)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CTT — Correios de Portugal

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet om afgiftsneutralitet, effektivitetsprincippet, ækvivalensprincippet og proportionalitetsprincippet til hinder for en fortolkning af momslovens artikel 98, stk. 2, som udelukker, at denne bestemmelse anvendes på en ændring eller en regulering af allerede foretagne fradrag?
- 2) Er disse principper til hinder for en lovgivning såsom momslovens artikel 23, stk. 1, litra b), og stk. 6, som fortolkes således, at en afgiftspligtig person, der har valgt en metode med koefficienter eller en fordelingsnøgle med henblik på beregningen af retten til at fradrage den afholdte afgift i forbindelse med goder og tjenesteydelser til blandet brug, og som har foretaget justeringer af grundlaget for de endelige beløb for det år, som fradraget vedrører, i henhold til nævnte bestemmelses stk. 6, ikke kan ændre disse elementer med tilbagevirkende kraft og foretage en ny beregning af det oprindelige fradrag, som allerede er blevet reguleret i overensstemmelse med denne bestemmelse, i forbindelse med en momsansættelse med tilbagevirkende kraft for en aktivitet, som oprindeligt var afgiftsfritaget?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 25. oktober 2018 — Orde van Vlaamse Balies og Ordre des barreaux francophones et germanophone mod Ministerraad

(Sag C-667/18)

(2019/C 25/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Orde van Vlaamse Balies og Ordre des barreaux francophones et germanophone

Sagsøgt: Ministerraad

Præjudicielt spørgsmål

Skal begrebet »en sag behandlet retsligt« i artikel 201, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁽¹⁾ af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed fortolkes således, at det også omfatter de udenretlige og retslige mæglingsprocedurer, der er omhandlet i artikel 1723/1 til 1737 i Belgisch Gerechtelijk Wetboek (den belgiske retsplejelov)?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 335, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italien) den 29. oktober 2018 — CO mod Comune di Gesturi

(Sag C-670/18)

(2019/C 25/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CO

Sagsøgt: Comune di Gesturi

Præjudicielt spørgsmål

Er princippet om forbud mod forskelsbehandling, der er fastsat i artikel 1 og 2 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000⁽¹⁾, til hinder for bestemmelsen i artikel 5, stk. 9, i lovdekret nr. 95 af 6. juli 2012 (som ændret og ophøjet til lov nr. 135 af 7.8.2012, som ændret ved artikel 6 i lovdekret nr. 90 af 24.6.2014, ophøjet til lov nr. 114 af 11.8.2014), hvorefter myndigheder ikke må tildele opgaver om undersøgelse eller konsultation til pensionerede privat eller offentligt ansatte?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 29. oktober 2018 — DN mod Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sag C-672/18)

(2019/C 25/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DN

Sagsøgt: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 8 i direktivet af 19. oktober 2009 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at den kapitalgevinst, som er realiseret ved afhændelsen af de værdipapirer, der blev modtaget ved ombytningen, og den kapitalgevinst, som blev henført til udskudt beskatning, beskattes efter forskellige skatteligningsregler og med forskellige satser?
- 2) Skal de samme bestemmelser navnlig fortolkes således, at de er til hinder for, at de ligningsmæssige fradrag, som skal tage højde for varigheden af ejerskabet af værdipapirerne, ikke finder anvendelse på den kapitalgevinst, der er henført til udskudt beskatning, idet denne skatteligningsregel ikke fandt anvendelse på det tidspunkt, da denne kapitalgevinst blev realiseret, og finder anvendelse på kapitalgevinsten ved afhændelse af de værdipapirer, der blev modtaget ved ombytningen, på grundlag af datoen for ombytningen og ikke datoen for erhvervelsen af de værdipapirer, der blev overdraget ved ombytningen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/133/EF af 19.10.2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310, s. 34).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 30. november 2018 — Santen SAS mod Generaldirektøren for Institut national de la propriété industrielle

(Sag C-673/18)

(2019/C 25/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Santen SAS

Sagsøgt: Generaldirektøren for Institut national de la propriété industrielle

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet en anden anvendelse som omhandlet i EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C-130/11 fortolkes strengt, dvs.:
  - begrænses alene til det tilfælde, hvor et produkt successivt er godkendt som veterinærmedicinsk og humanmedicinsk lægemiddel,
  - eller vedrøre en indikation, der henhører under et nyt behandlingsområde i form af et nyt lægefagligt specialeområde i forhold til den tidligere markedsføringstilladelse, eller et lægemiddel, i hvilket det aktive stof har en anden funktion end den, det har i det lægemiddel, der var genstand for den første markedsføringstilladelse,
  - eller mere generelt vurderes i henhold til strengere kriterier end dem, der har ligget til grund for vurderingen af opfindelsens patenterbarhed, henset til målene med forordning (EF) nr. 469/2009 ⁽¹⁾, der har til formål at indføre et afbalanceret system, der tager hensyn til samtlige interesser, herunder folkesundheden,

eller skal det tværtimod fortolkes bredt, dvs. således at det ikke blot omfatter forskellige terapeutiske indikationer og forskellige sygdomme, men også forskellige sammensætninger, doseringer og/eller indgivelsesmåder?

- 2) Indebærer udtrykket en anvendelse falder inden for beskyttelsen af [...] grundpatent[et] i henhold til EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C-130/11, at rækkevidden af grundpatentet skal stemme overens med rækkevidden af den påberåbte markedsføringstilladelse og dermed skal være begrænset til den nye lægefaglige anvendelse, der svarer til den terapeutiske indikation for den pågældende markedsføringstilladelse.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6.5.2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 5. november 2018 — Amoena Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-677/18)

(2019/C 25/31)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amoena Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Begik Toldkodeksudvalget og/eller Europa-Kommissionen en åbenbar fejl, da den tariferede mastektomi-bh'er:
- a) under kapitel 62 i den Den Europæiske Unions kombinerede nomenklatur under toldposition 6212, der specifikt omfatter »brystholdere«, og KN kode 6212 10 90,
- i stedet for
- b) kapitel 90 under toldposition 9021 og KN kode 9021 10 10 som tilbehør til proteser som omhandlet i bestemmelse 2, litra b), til KN's kapitel 90?
- 2) Indskrænker gennemførelsesforordningen (¹) ulovligt anvendelsesområdet for tarifiering af tilbehør til proteser under toldposition 9021 og bestemmelse 2, litra b), til KN's kapitel 90, og er den følgelig ultra vires Europa-Kommissionens beføjelser?
- 3) Udgør gennemførelsesforordningen en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, [TEU] under omstændigheder hvor:
- a) Europa-Kommissionen skal respektere domme fra de nationale domstole og endvidere skal fremme en ensartet (og korrekt) anvendelse af toldkodeksen og KN,
  - b) Supreme Court enstemmigt nåede den konklusion, at det er korrekt at tarifere mastektomi-bh'er under kapitel 90 i KN med toldposition 9021, og

- c) Supreme Courts dom blev fremlagt for Europa-Kommissionen og udleveret til samtlige medlemsstater i EU sammen med et sammendrag af Supreme Courts begrundelse?

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1167 af 26.6.2017 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 170, s. 50).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. november 2018 — Procureur-Generaal ved Hoge Raad der Nederlanden

(Sag C-678/18)

(2019/C 25/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: Procureur-Generaal ved Hoge Raad der Nederlanden

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design ⁽¹⁾ fortolkes således, at den bindende tillægger alle de der nævnte domstole i en medlemsstat beføjelse til at træffe foreløbige, herunder sikrende retsmidler, eller kan medlemsstaterne — helt eller delvist — selv frit give de domstole, som i medfør af nævnte forordnings artikel 80, stk. 1, er udpeget som EF-designdomstole (i første og anden instans) enekompetence til at træffe sådanne retsmidler?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresní soud v Ostravě (Den Tjekkiske Republik) den 5. november 2018 — OPR-Finance s.r.o. mod GK

(Sag C-679/18)

(2019/C 25/33)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Okresní soud v Ostravě

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OPR-Finance s.r.o.

Sagsøgt: GK

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF⁽¹⁾ af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med dette direktivs artikel 23, til hinder for national lovgivning, som bestemmer, at hvis kreditgiver ikke overholder sin forpligtelse til at foretage en vurdering af forbrugers kreditværdighed, inden kreditaftalen indgås, er sanktionen, at kreditaftalen er ugyldig, samt at forbrugeren har pligt til at tilbagebetale hovedstolen til kreditgiveren på et tidspunkt, der er passende i forhold til forbrugers økonomiske evne, idet sanktionen (kreditaftalens ugyldighed) dog kun finder anvendelse, hvis forbrugeren påberåber sig den (dvs. gør gældende, at aftalen er ugyldig) inden for en forældelsesfrist på tre år?
- 2) Pålægger bestemmelserne i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med dette direktivs artikel 23, en national ret af egen drift at anvende sanktionen i national lovgivning for kreditgivers manglende overholdelse af forpligtelsen til at vurdere forbrugers kreditværdighed (dvs. selv hvis forbrugeren ikke påberåber sig sanktionen)?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 7. november 2018 — SY mod Associated Newspapers Ltd

(Sag C-687/18)

(2019/C 25/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SY

Sagsøgt: Associated Newspapers Ltd

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelser i national ret, såsom section 32(4) og (5) i Data Protection Act 1998 (lov af 1998 om databeskyttelse, herefter »DPA«) — som bestemmer, at såfremt en dataansvarlig påstår, at personoplysninger, som sagen mod den pågældende dataansvarlige vedrører, behandles i) kun i journalistisk øjemed, med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed og ii) med henblik på offentliggørelse af journalistisk, litterært eller kunstnerisk materiale, som ikke tidligere er blevet offentliggjort af den dataansvarlige, udsættes en sådan sag, for så vidt som den vedrører ikke-offentliggjorte personoplysninger, indtil a) en afgørelse truffet af Information Commissioner om, at betingelse i) eller ii) ikke er opfyldt, b) den dataansvarliges påstand trækkes tilbage, eller c) personoplysningerne offentliggøres — forenelige med artikel 9, 22 og 23 i direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ og artikel 7, 8 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 6. november 2018 — straffesag mod TX og UW

(Sag C-688/18)

(2019/C 25/35)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalte i straffesagen

TX og UW

Præjudicielle spørgsmål

Er tiltaltes ret til at være til stede under retssagen i henhold til artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2016/343⁽¹⁾, sammenholdt med 35. og 44. betragtning til direktivet, tilsidesat, hvis et af retsmøderne i straffesagen har fundet sted, uden at tiltalte har været til stede, og denne er behørigt indkaldt, underrettet om konsekvenserne af at undlade at give møde og forsvaret af en advokat, som han har valgt, såfremt:

- a) han ikke er mødt af en grund, som han selv har kontrol over (han nemlig har besluttet sig for ikke at deltage i det konkrete retsmøde),
- b) han ikke er mødt af en grund, som han ikke selv har kontrol over (nemlig sygdom), såfremt han efterfølgende er blevet underrettet om foranstaltninger, der er foretaget, uden at han var til stede, og på et oplyst grundlag har besluttet og erklæret, at:
  - han ikke under påberåbelse af sit manglende fremmøde anfægter lovligheden af disse foranstaltninger og ikke forlanger, at de gentages i hans tilstedeværelse,
  - han ønsker at deltage i disse foranstaltninger, hvorefter retten har gennemført en yderligere afhøring af den person, som tiltalte har nævnt, og har gjort det muligt for tiltalte at deltage i passende omfang i afhøringen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9.3.2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dioikitiko Protodikeio Patron (Grækenland) den 5. november 2018 — XT mod Elliniko Dimosio

(Sag C-689/18)

(2019/C 25/36)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Patron

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XT

Sagsøgt: Elliniko Dimosio

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør ordningen i artikel 44, stk. 1, litra b), i lov nr. 4111/2013, som den var gældende i skatteåret 2013 (året 2012), hvorefter ejeren eller indehaveren af en personbil til privat brug (med cylindervolumen på 1 929 kubikcentimeter eller derover) er fritaget for afgift på luksusvarer, såfremt bilen er mere end 10 år gammel beregnet fra det år, hvor den første gang blev taget i brug i Grækenland, og ikke fra det år, hvor den eventuelt forinden er blevet taget i brug (første gang) i en anden EU-medlemsstat, en afgift med tilsvarende virkning som told imellem EU-medlemsstaterne som omhandlet i artikel 28-30 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør ovennævnte ordning da en intern (indirekte) afgift på varer importeret fra andre EU-medlemsstater, som er højere end den, der pålægges lignende indenlandske varer, som omhandlet i artikel 110 TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 12. november 2018 — Healthspan Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-703/18)

(2019/C 25/37)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Healthspan Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I tilfælde hvor kunden indgår en aftale a) med leverandøren om køb af varerne, og b) med et uafhængigt selskab (herefter »leveringsselskabet«) om forsendelse og levering, forstås leveringsstedet da som det sted, hvor varerne befandt sig på det tidspunkt, hvor forsendelse eller transport af varerne til kunden påbegyndes, således at artikel 32 ⁽¹⁾ (og ikke artikel 33) altid finder anvendelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan varerne da anses for at blive transporteret »af leverandøren eller for hans regning« i tilfælde, hvor kunden indgår aftale med leveringsselskabet og ét af følgende forhold gør sig gældende, og i så fald hvilke(t):
  - a) Kunden har ikke noget praktisk alternativ til at anvende leveringsselskabet.
  - b) Kunden har alene en kontrakt med leverandøren og ikke med leveringsselskabet.
  - c) Leverandøren og leveringsselskabet er enige om beløbet, som opkræves af leveringsselskabet uden input fra kunden.
  - d) Leverandøren godtgør kunden leveringsomkostningerne gennem en rabat på varernes pris.
  - e) Leverandøren opkræver leveringsomkostningerne fra kunden og overfører beløbet [til] det uafhængige leverings-selskab.

- f) Kontraktvilkårene, som fastlægger ejendomsrettens overgang til kunden, giver ikke mening kommercielt, men dette ikke har betydning i praksis, da leverandøren godtgør kunden omkostninger ved eventuel skade på varerne under transporten.
- g) I forhold til leveringsomkostningerne i tilfælde, hvor der er et problem med den oprindelige levering:
- i) er leverandøren ifølge sin kontrakt med kunden forpligtet til at refundere omkostningerne, som allerede er betalt af kunden
  - ii) er leverandøren ifølge sin kontrakt med kunden ikke forpligtet til at refundere omkostningerne, men gør det i praksis
  - iii) bærer leverandøren (og ikke leveringsselskabet) omkostningerne ved refusionen i begge tilfælde, og/eller
  - iv) er leverandøren ifølge sin kontrakt med kunden forpligtet til at betale både omkostningen ved at sende erstatningsvarer og de dermed forbundne leveringsomkostninger, eller
  - v) er leverandøren ifølge sin kontrakt med kunden forpligtet til at betale omkostningerne ved at sende erstatningsvarer, men ikke for de dermed forbundne leveringsomkostninger, men gør det i praksis.
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, handler leveringsselskabet da for leverandørens regning, hvis mere end ét af de ovennævnte punkter er opfyldt? Hvis dette er tilfældet, hvilke forhold bør da tages i betragtning, og hvilken vægt bør hvert forhold tillægges?
- 4) Såfremt enten det andet eller det tredje spørgsmål besvares bekræftende, handler leveringsselskabet da for leverandørens regning i tilfælde, hvor leverandøren direkte eller indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, som det vil være tilfældet fra 2021 i henhold til direktiv 2017/2455 ⁽²⁾? Er de ændringer, som er indført ved det pågældende direktiv, med andre ord alene udtryk for en klarere formulering af artikel 33 i dens nuværende affattelse?

⁽¹⁾ Artikel 32 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5.12.2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 12. november 2018 — straffesag mod LD, ME, NF, OG, PH og RI

(Sag C-704/18)

(2019/C 25/38)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalte i hovedsagen

LD, ME, NF, OG, PH og RI

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 267 TEUF fortolkes således, at den giver en national domstol beføjelse til at undlade at anvende en præjudiciel dom afsagt inden for rammerne af den hovedsag, med henblik på hvilken dommen er blevet afsagt, ved at påberåbe sig faktiske omstændigheder, som Domstolen tog hensyn til, da den traf præjudiciel afgørelse?

RETTE

Retten dom af 15. november 2018 — Stichting Woonlinie m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-202/10 RENV II og T-203/10 RENV II) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — socialt boligbyggeri — støtteordning til fordel for sociale boligselskaber — eksisterende støtte — tilsagn fra medlemsstaten — beslutning, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — artikel 17 i forordning (EF) nr. 659/1999 — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — artikel 106, stk. 2, TEUF — definition af opgave med offentlig tjeneste)

(2019/C 25/39)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere i sag T-202/10 RENV II: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Nederlandene), Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Nederlandene) og Stichting Woonstede (Ede, Nederlandene) (ved advokaterne L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries og F. van Orden)

Sagsøgere i sag T-203/10 RENV II: Stichting Woonpunt (Maastricht, Nederlandene), Woningstichting Haag Wonen (Haag, Nederlandene) og Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Nederlandene) (ved advokaterne L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries og F. Van Orden)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Noë og P.J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux og L. Van den Broeck, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Nederlandene) (ved advokaterne M. Meulenbelt og B. Natens)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 9963 endelig af 15. december 2009 vedrørende statsstøtte E 2/2005 og N 642/2009 — Nederlandene — eksisterende støtte og særlig støtte til et projekt med henblik på boligselskaber

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang og Stichting Woonstede bærer deres egne omkostninger, betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i sagerne T-202/10, T-202/10 RENV, T-202/10 RENV II, C-133/12 P og C-414/15 P samt de af Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) afholdte omkostninger i sagerne T-202/10, T-202/10 RENV og T-202/10 RENV II.
- 3) Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen og Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i sagerne T-203/10, T-203/10 RENV, T-203/10 RENV II, C-132/12 P og C-415/15 P samt de af IVBN afholdte omkostninger i sagerne T-203/10, T-203/10 RENV og T-203/10 RENV II.

4) Kongeriget Belgien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens dom af 15. november 2018 — Deutsche Telekom mod Kommissionen

(Sag T-207/10) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — skatteordning, der giver virksomheder med skattemæssigt hjemsted i Spanien mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder med skattemæssigt hjemsted i udlandet — beslutning, hvorved støtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet og anordnes delvist tilbagesøgt — bestemmelse, der giver mulighed for, at ordningen fortsat kan finde delvis anvendelse — påstand om at det fastslås, at det er uforløst at træffe afgørelse — fortsat søgsmålsinteressen — berettiget forventning — præcise forsikringer afgivet af Kommissionen — spørgsmålet, om forventningen er berettiget — den berettigede forventnings tidsmæssige anvendelsesområde)

(2019/C 25/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Telekom AG (Bonn, Tyskland) (først ved advokaterne A. Cordewener og J. Schönfeld, derefter ved advokat J. Schönfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Martenczuk, T. Maxian Rusche og C. Urraca Caviedes, derefter ved T. Maxian Rusche og C. Urraca Caviedes, og endelig ved T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes og K. Blanck-Putz, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Ebro Foods, SA (Madrid, Spanien) (først ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan og R. Calvo Salinero, derefter ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro og R. Calvo Salinero), Banco Santander, SA (Santander, Spanien) (først ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan og R. Calvo Salinero, derefter ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro og R. Calvo Salinero), Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (først ved advokaterne J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller og J. Domínguez Pérez, derefter ved advokaterne J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez og S. Völcker) og Telefónica, SA (Madrid) (først ved advokaterne J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller og J. Domínguez Pérez, derefter ved advokaterne J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez og S. Völcker)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 2 og 3, i Kommissionens beslutning 2011/5/EF af 28. oktober 2009 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) — som Spanien har gennemført (EUT 2011, L 7, s. 48).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Deutsche Telekom AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 17.7.2010.

Rettens dom af 15. november 2018 — World Duty Free Group mod Kommissionen(Sag T-219/10) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, der erklærer en støtten uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er omfattet af foranstaltningen — berettiget forventning«)

(2019/C 25/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: World Duty Free Group, SA tidligere Autogrill España, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, som befuldmægtiget), Irland (først ved G. Hodge og E. Creedon, derefter ved G. Hodge og D. Browne, som befuldmægtigede, bistået af barristers B. Doherty Barry og A. Goodman) og Kongeriget Spanien (ved M. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, i Kommissionens beslutning 2011/5/EF af 28. oktober 2009 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) — som Spanien har gennemført (EUT 2011, L 7, s. 48), og subsidiært om annullation af denne beslutnings artikel 4.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes
- 2) World Duty Free Group, SA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland, Irland og Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens dom af 15. november 2018 — Banco Santander mod Kommissionen(Sag T-227/10) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — beslutning, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — statsstøttebegrebet — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er begunstiget af foranstaltningen — berettiget forventning)

(2019/C 25/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Banco Santander, SA (Santander, Spanien) (først ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan og R. Calvo Salinero, derefter ved J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, i Kommissionens beslutning 2011/5/EF af 28. oktober 2009 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) — som Spanien har gennemført (EUT 2011, L 7, s. 48), og subsidiært om annullation af denne beslutnings artikel 4.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Banco Santander, SA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 17.7.2010.

Rettens dom af 15. november 2018 — Sigma Alimentos Exterior mod Kommissionen(Sag T-239/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — statsstøttebegrebet — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen)

(2019/C 25/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madrid, Spanien) (først ved advokaterne A. Morillo Méndez og M. Ferre Navarrete, derefter ved A. Morillo Méndez, J. Igual Gorgonio og C. Cañizares Pacheco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved R. Lyal, C. Urraca Caviedes og P. Němečková, derefter ved R. Lyal og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, og artikel 4 i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), som Spanien har gennemført (EUT 2011, L 135, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Sigma Alimentos Exterior, SL bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 204 af 9.7.2011.

Rettens dom af 15. november 2018 — Banco Santander og Santusa mod Kommissionen

(Sag T-399/11 RENV) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er omfattet af foranstaltningen — berettiget forventning)

(2019/C 25/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Banco Santander, SA (Santander, Spanien) og Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, som befuldmægtiget), Irland (først ved G. Hodge og E. Creedon, som befuldmægtigede, derefter ved G. Hodge og M. Browne, som befuldmægtigede) og Kongeriget Spanien (ved M. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, og artikel 4 i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), som Spanien har gennemført (EUT 2011, L 135, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.

- 2) Banco Santander, SA, og Santusa Holding, SL bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland, Irland og Kongeriget Spanien bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 15. november 2018 — Axa Mediterranean mod Kommissionen

(Sag T-405/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — statsstøttebegrebet — selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er begunstiget af foranstaltningen — berettiget forventning)

(2019/C 25/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Spanien) (først ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan og R. Calvo Salinero, derefter ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro og R. Calvo Salinero, og endelig ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, C. Urraca Caviedes og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, og artikel 4 i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), som Spanien har gennemført (EUT 2011, L 135, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Axa Mediterranean Holding, SA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 15. november 2018 — Prosegur Compañía de Seguridad mod Kommissionen(Sag T-406/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — bestemmelser vedrørende selskabsskat, der giver virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, mulighed for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelser af kapitalandele i virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i udlandet — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — Selektivitet — referencesystem — undtagelse — forskelsbehandling — begrundelsen for forskelsbehandlingen — virksomheder, der er omfattet af foranstaltningen — berettiget forventning)

(2019/C 25/46)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Prosegur Compañía de Seguridad, SA (Madrid, Spanien) (først ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro og M. Muñoz de Juan, derefter ved J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, C. Urraca Caviedes og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, og artikel 4 i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), som Spanien har gennemført (EUT 2011, L 135, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes
- 2) Prosegur Compañía de Seguridad, SA bærer sine egne sagsomkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 15. november 2018 — CHEMK og KF mod Kommissionen(Sag T-487/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af ferrosilicium med oprindelse i Rusland — endelig antidumpingtold — udløbsundersøgelse — fastlæggelse af eksportprisen — enkelt økonomisk enhed — antidumpingtold afspejlet i videresalgspriserne i Unionen — anvendelse af en anden metode end den, der blev anvendt i forbindelse med en tidligere undersøgelse — fortsat eller fornyet dumping og skade — artikel 2, stk. 9, artikel 3 og artikel 11, stk. 9 og 10, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 9, artikel 3 og artikel 11, stk. 9 og 10, i forordning (EU) 2016/1036))

(2019/C 25/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Chelyabinsk, Rusland) og Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF) (Novokouznetsk, Rusland) (ved advokaterne B. Evtimov og M. Krestiyanova)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. França, J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Euroalliages (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 360/2014 af 9. april 2014, om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2014, L 107, s. 13), for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) og Kuznekkie Ferrosplavy OAO (KF) bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Euroalliages bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 15. november 2018 — RFA International mod Kommissionen

(Sag T-113/15) ⁽¹⁾

(Dumping — import af ferrosilicium med oprindelse i Rusland — afslag på anmodninger om tilbagebetaling af betalt antidumpingtold — fastlæggelse af normalværdien og eksportprisen — enkelt økonomisk enhed — afspejling af antidumpingtolden i videresalgspriserne inden for EU — anvendelse af en metode, der er forskellig fra den, der anvendtes ved en tidligere undersøgelse — artikel 2, stk. 9, og artikel 11, stk. 9 og 10, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 9, og artikel 11, stk. 9 og 10, i forordning (EU) 2016/1036) — artikel 18.3.1 i WTO's antidumpingaftale)

(2019/C 25/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: RFA International, LP (Calgary, Canada) (ved advokaterne B. Evtimov og M. Krestiyanova)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om hel eller delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelser C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final og C(2014) 9816 final af 18. december 2014 vedrørende ansøgninger om tilbagebetaling af antidumpingtold betalt på import af ferrosilicium med oprindelse i Rusland.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) RFA International, LP betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.

Retten dom af 20. november 2018 — Barata mod Parlamentet

(Sag T-854/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2015 — certificeringsprocedure — udelukkelse fra den endelige liste over tjenestemænd med tilladelse til at følge uddannelsesprogrammet — vedtægtens artikel 45a — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ligebehandling — ret til forsvar)

(2019/C 25/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: João Miguel Barata (Evere, Belgien) (ved advokaterne G. Pandey og D. Rovetta samt solicitor J. Grayston)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved D. Nessaf og Í. Ní Riagáin Düro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation, for det første, af Parlamentets afgørelse af 29. januar 2016 og af den bekræftende afgørelse af 29. marts 2016 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd med tilladelse til i 2015 at følge uddannelsesprogrammet for certificeringsåret 2015, for det andet, af afgørelsen om afslag på klagen af 25. august 2016, for det tredje, af meddelelsen om intern udvælgelsesprøve 2015/023, omdelt til de ansatte den 18. september 2015, og, for det fjerde, af udkastet til listen over de tjenestemænd, der var udvalgt til at deltage i den pågældende uddannelsesprogram.

Konklusion

1) Europa-Parlamentet frifindes.

2) João Miguel Barata betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017

Retten dom af 15. november 2018 — Haufe-Lexware mod EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)

(Sag T-546/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Leshare — det ældre internationale ordmærke LEXWARE — relativt registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — lighed mellem tegnene)

(2019/C 25/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Freiburg im Breisgau, Tyskland) (ved advokat N. Hebeis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Beijing, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. juni 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1691/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Haufe-Lexware og Le Shi Holdings (Beijing).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Haufe-Lexware GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 338 af 9.10.2017.

Rettens dom af 20. november 2018 — St. Andrews Links mod EUIPO (ST ANDREWS)

(Sag T-790/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket ST ANDREWS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — geografisk oprindelse — Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 25/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Det Forenede Kongerige) (ved advokat B. Hattier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Kompari, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. oktober 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 92/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet ST ANDREWS som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) St. Andrews Links Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 5.2.2018.

Rettens dom af 20. november 2018 — St. Andrews Links mod EUIPO (ST ANDREWS)(Sag T-791/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket ST ANDREWS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — geografiske oprindelse — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 25/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Det Forenede Kongerige) (ved advokat B. Hattier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Kompari, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. oktober 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 93/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet ST ANDREWS som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) St. Andrews Links Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 5.2.2018.

Rettens dom af 15. november 2018 — DRH Licensing & Managing mod EUIPO — Merck (Flexagil)(Sag T-831/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket Flexagil — reel brug af varemærket — artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a) i forordning (EU) 2017/1001 — form, der afviger ved elementer, der ikke forandrer særpræget)

(2019/C 25/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: DRH Licensing & Managing AG (Zürich, Schweiz) (ved advokat S. Salomonowitz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved W. Schramek og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. oktober 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2043/2016-4) vedrørende en fortabelsessag mellem DRH Licensing & Managing og Merck

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) DRH Licensing & Managing AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 12.2.2018.

Rettens dom af 20. november 2018 — Asahi Intecc mod EUIPO — Celesio (Celeson)**(Sag T-36/18) ⁽¹⁾**

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket Celeson — det ældre internationale varemærke CELESIO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2019/C 25/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Asahi Intecc Co., Ltd (Nagoya, Japan) (ved advokat T. Schmidpeter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Celesio AG (Stuttgart, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. november 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1004/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Celesio og Asahi Intecc.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Asahi Intecc Co., Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 19.3.2018.

Sag anlagt den 26. oktober 2018 — Bonnafous mod Kommissionen**(Sag T-646/18)**

(2019/C 25/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Laurence Bonnafous (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne A. Blot og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 9. oktober 2018 om afslag på aktindsigt i et dokument (revisionsrapport af 2018 fra personaleafdelingen i Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur med det interne registreringsnummer ARES(2018)361356 af 21. januar 2018) har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af forordning nr. 1049/2001, af artikel 15, stk. 3, TEUF, og af chartrets artikel 42 med den begrundelse, at Kommissionen har tilsidesat de forpligtelser, som påhvilede den i medfør af retten for offentligheden til at få aktindsigt i institutionernes dokumenter og i medfør af pligten til gennemsigtighed.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og af chartrets artikel 41, dvs. af begrundelsespligten, for så vidt som den analyse, der foretages i den anfægtede afgørelse, gør brug af generelle påstande og abstrakte begrundelser.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet med den begrundelse, at Kommissionen afviste den begærede aktindsigt ved med urette at påberåbe en generel formodning for afslag på aktindsigt.

Sag anlagt den 31. oktober 2018 — Armani mod EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Sag T-653/18)

(2019/C 25/56)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Giorgio Armani SpA (Milano, Spanien) (ved advokat S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Giorgio Armani SpA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket GIORGIO ARMANI le Sac 11 — registreringsansøgning nr. 13 826 623

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. august 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2462/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at det fastslås, at den af sagsøgeren til appelkammeret indgivne klage er velbegrunder og at indsigelsen følgelig skal forkastes og EU-varemærkeansøgningen tillades registreret, eller, subsidiært, den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og i påkommende tilfælde intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne og omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende(r)

- Tilsidesættelse af reglerne for sagsbehandlingen ved EUIPO og særligt artikel 94 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 18 og 47, stk. 2, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. oktober 2018 — Armani mod EUIPO — Asunción (le Sac 11)**(Sag T-654/18)**

(2019/C 25/57)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Giorgio Armani SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne S. Martínez-Almeida og Alejos-Pita)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Felipe Domingo Asunción (Madrid, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Giorgio Armani SpA*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »le Sac 11« — registreringsansøgning nr. 13 612 593*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 13. august 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2464/2017-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet det fastslås, at den af sagsøgeren for appelkammeret indgivne klage er velbegrunder, at indsigelsen følgelig skal forkastes og at EU-varemærkeansøgningen skal imødekommes. Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne og omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af sagsbehandlingsregler, der finder anvendelse på sager for EUIPO, navnlig artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 18 og artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. oktober 2018 — Aupicon m.fl. mod EEAS

(Sag T-655/18)

(2019/C 25/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Delphine Aupicon (Gaborone, Botswana) og ti andre sagsøgere (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: EU-Udenrigstjenesten (EEAS)

Sagsøgernes påstande

- Annullation af afgørelsen ADMIN(2017)26 truffet af EU-Udenrigstjenestens generaldirektør for budget og administration den 19. december 2017 om fastsættelse af de lande, hvor levevilkårene anses som svarende til levevilkårene i Den Europæiske Union, som ikke giver ret til udbetaling af en godtgørelse for levevilkårene, jf. artikel 10 i bilag X til vedtægten — Regnskabsåret 2018.
- Om fornødent annullation af sagsøgernes lønseddel for januar 2018.
- EEAS tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, stk. 3, i bilag X til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union med den begrundelse, at EEAS ikke har vedtaget almindelige gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110.
  2. Andet anbringende dels om, at EEAS har anlagt åbenbart urigtige skøn i forbindelse med analysen af de kriterier, der skal tages hensyn til i forbindelse med fastsættelsen af godtgørelsen for levevilkårene, dels om, at der ikke foreligger en relevant begrundelse.
-

Sag anlagt den 31. oktober 2018 — Hästens Sängar mod EUIPO (gengivelse af et mønster af kvadrater)

(Sag T-658/18)

(2019/C 25/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hästens Sängar AB (Köping, Sverige) (ved advokaterne M. Johansson og R. Wessman)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket i farverne blå og hvid (gengivelse af et mønster af kvadrater) — registreringsansøgning nr. 1 340 047

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 442/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94 og artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, eftersom appelkammeret ikke foretog en behørig undersøgelse og/eller undlod at anføre begrundelsen for sin afgørelse i forhold til de forskellige ansøgte varer og tjenesteydelser.
- Tilsidesættelse af artikel 94, 95 og artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, eftersom det omhandlede varemærke ikke er et gentaget mønster eller et tredimensionalt varemærke.
- Fejlagtig vurdering af den relevante underliggende almene interesse, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet appelkammeret foretog en fejlagtig bedømmelse af det fornødne særpræg.

Sag anlagt den 7. november 2018 — Securitec mod Kommissionen

(Sag T-661/18)

(2019/C 25/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Securitec (Livange, Luxembourg) (ved advokat P. Peuvrel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Dette annullationssøgsmål fremmes til realitetsbehandling.
- Det fastslås, at annullationssøgsmålet er begrundet for så vidt angår realiteten.
- Følgelig annulleres afgørelsen om afslag af 7. september 2018.
- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse af 17. september 2018 annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgte tilpligtes at opfylde alle andre retlige forpligtelser, der gælder på området.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten dels vedrørende Kommissionens afgørelse af 7. september 2018 om afslag på det tilbud, som sagsøgeren indgav i forbindelse med udbud nr. HR/R1/PR/2017/059 med overskriften »Vedligeholdelse af sikkerhedsinstallationer i bygninger, der bruges og/eller administreres af Europa-Kommissionen i Belgien og Luxembourg« (JO 2018/S 209-476275), dels vedrørende afgørelsen af 17. september 2018 om afslag på at give sagsøgeren de præciseringer, som selskabet efterspurgte vedrørende førnævnte udbud. I afgørelsen om afslag på det af sagsøgeren indgivne tilbud bekræftes det blot, at tilbuddet ikke fastsatte den laveste pris, selv om priskriteriet ikke var det eneste tildelingskriterium, der var fastsat i udbudsmaterialet. Da manglende begrundelse svarer til ingen begrundelse skal denne sanktioneres med en annullation af afgørelsen.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig. I denne henseende har sagsøgeren gjort gældende, at kriteriet om den laveste pris ikke var det eneste, der blev lagt vægt på, og at det desuden blev forlangt, at det tilbud, der blev antaget, var lovligt og overensstemmende. Ifølge sagsøgeren var den valgte tilbudsgiver ikke i besiddelse af certificeringen NEDAP, som imidlertid blev krævet i udbudsmaterialet. Følgelig var tildelingen af kontrakten til dette selskab ulovlig og derfor skal de anfægtede afgørelser annulleres.
3. Tredje anbringende om, at de anfægtede afgørelser er behæftet med en tilsidesættelse af princippet om gennemsigtighed, af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling, bl.a. henset til det uforholdsmæssige krav om en omsætning på mindst 900 000 EUR for virksomheder, som bød på del nr. 4 i Luxembourg og til Kommissionens manglende svar på sagsøgerens e-mail af 28. juni 2018, hvori denne forespurgte Kommissionen herom.

Sag anlagt den 9. november 2018 — Nissin Foods Holdings mod EUIPO — The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)

(Sag T-663/18)

(2019/C 25/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nissin Foods Holdings Co. Ltd (Osaka, Japan) (ved Barrister S. Malynicz, QC og G. Messenger samt solicitors K. Gilbert og G. Lodge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Nissin Foods Holdings Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Soba JAPANESE FRIED NOODLES i farverne rød, sort, grå og hvid — EU-varemærkereгистраering nr. 9 377 904

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. august 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 111/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af Nissin Foods Holdings Co. Ltd afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 6. november 2018 — 6Minutes Media mod EUIPO — ad pepper media International (ad pepper)

(Sag T-666/18)

(2019/C 25/62)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: 6Minutes Media GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat P. Koch og T. Hilser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ad pepper media International NV (Nürnberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: ad pepper media International NV (Nürnberg, Tyskland)

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke ad pepper — EU-varemærkereгистраering nr. 1 307 966

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. juni 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 839/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EUIPO og, i tilfælde af formel intervention, den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), sammenholdt med art. 18, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. november 2018 — 6Minutes Media mod EUIPO — ad pepper media International (ADPepper)

(Sag T-668/18)

(2019/C 25/63)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: 6Minutes Media GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne P. Koch og T. Hilser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ad pepper media International NV (Nürnberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: ad pepper media International NV

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »ADPepper« — EU-varemærke nr. 1 109 990

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. juni 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 840/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger, herunder de af sagsøgeren, sagsøgte og, i tilfælde af formel intervention, den anden part i sagen for appelkammeret afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 18, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. november 2018 — Neoperl mod EUIPO (Gengivelse af fire fyldte huller i et regelmæssigt hulmønster)

(Sag T-669/18)

(2019/C 25/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Neoperl AG (Reinach, Schweiz) (ved advokat H. Börjes-Pestalozza)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-positionsmærket (Gengivelse af fire fyldte huller i et regelmæssigt hulmønster) — registreringsansøgning nr. 16 259 665

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. september 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2059/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. november 2018 — Pyke mod EUIPO — Paglieri (CLIOMAKEUP)

(Sag T-672/18)

(2019/C 25/65)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Pyke Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta og R. Perotti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Paglieri SpA (Alessandria, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pyke Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket CLIOMAKEUP — registreringsansøgning nr. 11 698 446

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. august 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2675/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Paglieri tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentets og Rådets (EU) forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 14. november 2018 — Vattenfall Europe Nuclear Energy mod Kommissionen

(Sag T-674/18)

(2019/C 25/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne U. Karpenstein og R. Sangi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens skrivelse af 4. juli 2018 i støttesagen State Aid SA.51169 (2018/PN) — 16 ændring af lov om kernekraft (16. AtG-Novelle) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF (sammenholdt med artikel 108, stk. 3, TEUF)

Sagsøgeren har anført, at den anfægtede skrivelse tilsidesætter artikel 107, stk. 1, TEUF sammenholdt med artikel 108, stk. 3, TEUF, idet den — for så vidt som den er bindende — fritager en national lov om erstatning fra forpligtelsen til at anmelde statsstøtte, selv om denne lov medførte, at en konkurrent til sagsøgeren, der ikke i henhold til en dom fra Bundesverfassungsgericht (forbundsdomstol i forfatningsretlige sager) er berettiget til erstatning, på en selektiv måde blev begunstiget af statslige midler.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾

Sagsøgeren har anført, at forordning 2015/1589 fastsætter, at der, såfremt en medlemsstat er af den opfattelse, at en foranstaltning, som denne medlemsstat har indført, ikke udgør støtte, skal træffes en formel afgørelse i henhold til artikel 288 TEUF, såfremt Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse er nået til den konklusion, at den anmeldte foranstaltning ikke udgør støtte. Den anfægtede skrivelse tilsidesætter disse krav.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 19. november 2018 — Trifolio-M m.fl. mod EFSA

(Sag T-675/18)

(2019/C 25/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Trifolio-M GmbH (Lahnau, Tyskland), Oxon Italia SpA (Milano, Italien) og Mitsui AgriScience International (Woluwe-Saint-Pierre, Belgien) (ved advokaterne C. Mereu og S. Englebort)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA)

Sagsøgernes påstande

- EFSA's afgørelse af 11. september 2018 om vurderingen af sagsøgernes anmodning om fortrolig behandling i forbindelse med konklusionen på peerevalueringen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet azadirachtin annulleres.
- Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 63 i forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽¹⁾.

— Sagsøgerne har gjort gældende, at sagsøgte anlagde en forkert fortolkning med hensyn til, hvad der udgjorde oplysninger om industri- eller forretningshemmeligheder, som skulle behandles fortroligt, og foretog en forkert anvendelse af artikel 63 i forordning nr. 1107/2009 som følge af et urigtigt skøn i forhold til sagsøgernes anmodning om fortrolighed.

2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af de grundlæggende EU-retlige principper, for så vidt som sagsøgte undlod at begrunde sin afgørelse, handlede i uoverensstemmelse med princippet om en ensartet anvendelse af EU-retten eller undlod at rette sig efter proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009 L 309, s. 1).

Sag anlagt den 13. november 2018 — Società agricola Giusti Dal Col mod EUIPO — DMC (GIUSTI WINE)

(Sag T-678/18)

(2019/C 25/68)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Società agricola Giusti Dal Col Srl (Nervesa della Battaglia, Italien) (ved advokaterne M. Pizzigati og A. Mayr)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DMC Srl (San Vendemiano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Società agricola Giusti Dal Col Srl

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »GIUSTI WINE«

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. september 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1154/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) 207/2009.

Sag anlagt den 12. november 2018 — Showroom mod EUIPO — E-Gab (SHOWROOM)

(Sag T-679/18)

(2019/C 25/69)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Showroom sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat [radca prawny] M. Janicka — Kapłon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: E-Gab NV (Ternat, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: Showroom sp. z o.o. / E-Gab NV

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket SHOWROOM — ansøgning nr. 11 110 376

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. september 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1834/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og E-Gab (hvis sidstnævnte intervenserer i sagen) tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i sagen for appelkammeret og indsigelsesafdelingen ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. november 2018 — SLL Service mod EUIPO — Elfa International (LUMIN8)

(Sag T-680/18)

(2019/C 25/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: SLL Service GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat C. Schmitt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Elfa International AB (Västervik, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: SLL Service GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket LUMIN8 — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 276 543

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2752/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 16. november 2018 — »Korporaciya »Masternet« mod EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Sag T-681/18)

(2019/C 25/71)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: ZAO »Korporaciya »Masternet« (Moskva, Rusland) (ved advokat N. Bürglen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Stayer Ibérica, SA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket STAYER — EU-varemærke nr. 4 675 881

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. september 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1940/2017-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 18, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 16. november 2018 — Twitter mod EUIPO — Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)

(Sag T-682/18)

(2019/C 25/72)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Twitter, Inc. (San Francisco, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor I. Fowler og advokat J. Schmitt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Twitter, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket PERISCOPE — registreringsansøgning nr. 13 837 794

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. september 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2315/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som (a) det ældre franske varemærke nr. 3 366 460 havde været genstand for reel brug for »software og computerprogrammer« henhørende under klasse 9, og (b) der ikke foreligger en risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 42, 42 og 45.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret — i tilfælde af, at denne intervenserer i sagen — tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 207/2009.

Sag anlagt den 20. november 2018 — Conte mod EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)

(Sag T-683/18)

(2019/C 25/73)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Santa Conte (Napoli, Italien) (ved advokaterne C. Demichelis, E. Ortaglio og G. Iorio Fiorelli)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket CANNABIS STORE AMSTERDAM i farverne sort, olivengrøn, lysegrøn og hvid — registreringsansøgning nr. 16 176 968

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. august 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2181/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt under sagen for undersøgeren og Andet Appellkammer ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 71, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Manglende vurdering af en omstændighed af betydning for registreringen af det anfægtede varemærke
- Manglende uvildighed og omhyggelighed ved vurderingen af det anfægtede varemærkes betydning og den relevante kundekreds' opfattelse
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra f), og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Fejlagtig fastlæggelse af den relevante kundekreds og af opfattelsen af det anfægtede varemærke
- Der er ikke tale om varemærker, som strider mod den offentlige orden.

**Sag anlagt den 16. november 2018 — Apple mod EUIPO — Society for Worldwide Interbank
Financial Telecommunication (SWIFT)**

(Sag T-685/16)

(2019/C 25/74)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Apple Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitors J. Olsen og P. Andreottola)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Apple Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket »SWIFT« — registreringsansøgning nr. 13 370 861

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. august 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 476/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgerens påstande vedrørende den anfægtede afgørelse tages i det hele til følge.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 19. november 2018 — LegalCareers mod EUIPO (LEGALCAREERS)**(Sag T-686/18)**

(2019/C 25/75)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* LegalCareers GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat M. Nielen)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket LEGALCAREERS — registreringsansøgning nr. 9 978 594*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 17. september 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 234/2018-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
  - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 20. november 2018 — Pilatus Bank mod ECB**(Sag T-687/18)**

(2019/C 25/76)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (ved advokaterne O. Behrends, M. Kirchner og L. Feddern)*Sagsøgt:* ECB**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af ECB's afgørelser af 10. september 2018, for så vidt som enhver kommunikation mellem Pilatus Bank plc til ECB skal foretages gennem den »kompetente person« eller omfatte den »kompetente persons« godkendelse som et vedhæftet bilag.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført ni anbringender.

1. Første anbringende om, at ECB's afgørelse savner ethvert retligt grundlag i national ret eller i EU-retten.
2. Andet anbringende om, at ECB tilsidesatte sagsøgerens væsentlige, processuelle rettigheder i henhold til forordningen om den fælles tilsynsmekanisme, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og lovgivningen, navnlig retten til adgang til sagsakterne, retten til at gøre brug af retsmidler, retten til at være repræsenteret af en ekstern advokat og retten til fortrolig kommunikation med advokaten.
3. Tredje anbringende om, at ECB tilsidesatte sagsøgerens ret til adgang til effektive retsmidler.
4. Fjerde anbringende om, at ECB tilsidesatte princippet om beskyttelse af de berettigede forventninger og retssikkerhedsprincippet.
5. Femte anbringende om, at ECB tilsidesatte proportionalitetsprincippet.
6. Sjette anbringende om, at ECB begik magtfordrejning.
7. Syvende anbringende om, at ECB tilsidesatte kravet om, at afgørelsen skal være passende begrundet.
8. Ottende anbringende om, at ECB tilsidesatte sagsøgerens ret til at blive hørt.
9. Niende anbringende om, at ECB tilsidesatte princippet om *nemo auditur*.

Sag anlagt den 21. november 2018 — Exploitiemaatschappij De Berghaaf mod EUIPO — Brigade Electronics Group (CORNEREYE)**(Sag T-688/18)**

(2019/C 25/77)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter*Sagsøger:* Exploitiemaatschappij De Berghaaf BV (Barneveld, Nederlandene) (ved advokaterne R. Pansch, S. Klopschinski og M. von Rospatt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Brigade Electronics Group plc (Kent, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Exploitatiemaatschappij De Berghaaf BV

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »CORNEREYE« — registreringsansøgning nr. 15 175 284

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. juli 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1966/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. november 2018 — Executive Selling mod EUIPO (EXECUTIVE SELLING)

(Sag T-689/18)

(2019/C 25/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Executive Selling (Paris, Frankrig) (ved advokaterne V. Bouchara og A. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af EU-figurmærke EXECUTIVE SELLING — registreringsansøgning nr. 1 343 783

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 313/2018-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Det ansøgte varemærke er ud fra en samlet betragtning ikke beskrivende for et kendetegn ved de omfattede tjenesteydelser. Den af EUIPO foretagne analyse er i strid med ordlyden af de tekster og den retspraksis, der finder anvendelse, og det ansøgte tegn har bestemt fornødent særpræg og er således egnet til at opfylde et varemærkes væsentligste funktion.

Sag anlagt den 26. november 2018 — Werner mod EUIPO — Merck (fLORAMED)

(Sag T-695/18)

(2019/C 25/79)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Stefan Werner (Baldham, Tyskland) (ved advokat T. Büttner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Stefan Werner

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket »fLORAMED« — registreringsansøgning nr. 15 336 639

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. september 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 197/2018-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres på lige fod med den af indsigelsesafdelingen den 24. november 2017 vedtagne afgørelse, hvorved varemærkeansøgningen blev afslået for alle de ansøgte varer, og hvorved indsigerens indsigelse af 7. oktober 2016 blev taget til følge.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. november 2018 — Aldi mod EUIPO — Titlbach (ALTISPORT)

(Sag T-697/18)

(2019/C 25/80)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og M. Minkner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aleš Titlbach (Meziboří, Den Tjekkiske Republik)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Aleš Titlbach

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket ALTISPORT — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 226 617

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. september 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2683/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. november 2018 — Kalypso Media Group mod EUIPO — Wizards of the Coast (DUNGEONS)

(Sag T-700/18)

(2019/C 25/81)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kalypso Media Group GmbH (Worms, Tyskland) (ved advokat T. Boddien)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Wizards of the Coast LLC (Pawtucket, Rhode Island, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Kalypso Media Group GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket DUNGEONS — registreringsansøgning nr. 13 271 838

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. september 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 599/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA